BAYAN YANI

52

2016-04 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL.

150 Vakıf bir araya geldi, Ensar Vakfı'na sahip çıktı.

45 çocuğa Karaman'da tecavüz skandalıyla anılan Ensar Vakfı için Bilal Erdoğan: "Eşimden sonra en çok gördüğüm kişi Ensar Vakfı Başkanı İsmail Cenk Dilberoğlu'dur" dedi.

Ensar Vaffı'ndan gerçekleşen çocuk istismarı sonrasında ülkenin dört bir yanından ensest ve istismar haberleri fışkırırken 150x vakıf ortak bildiri yayınladı... Özetle "Hepimiz ENSAR'IZ"

BAYANYANI

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu, Ensar Vakfı'ndaki çocuk tecavüzlerine "Bir kere olmuş olması, kurumumuzu karalamaya gerekçe olmaz" dedi...

ÇOCUKLARA ULAŞAMAYACAĞI YERDE SAKLAYINIZ

Misafir Yazar

KADIN GURMESİ ALİ AĞAOĞLU SİZLER İÇİN YAZDI "EVLİLİK SIRASINA GÖRE KARI KARAKTERLERİ"

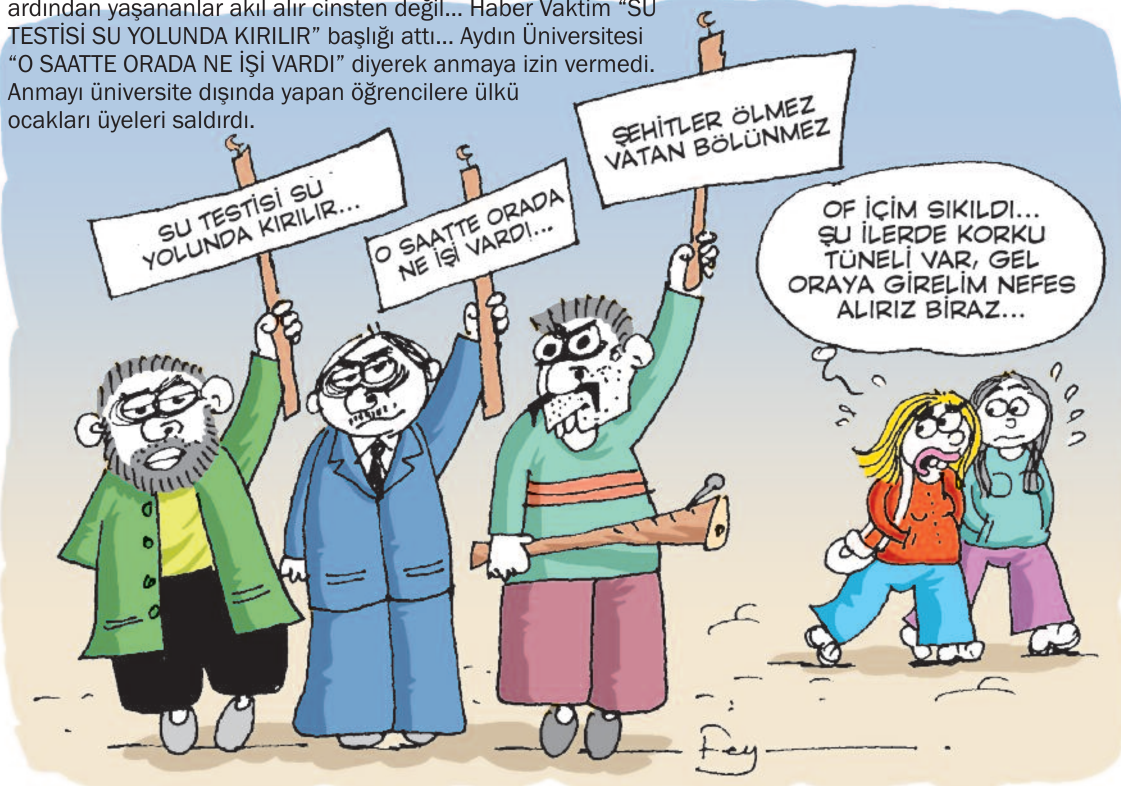
BÜYÜK KARILAR Büyük karılar, paylaşımcı ve korumacı olurlar. Genelde resmi nikahın sahibi bunlar olduklarından bunun vermiş olduğu bir pişkinlik, rahatlık ilk bakışta hissedilir. Kocayı az severler, ölsün diye gözünün içine bakarlar. Konken severler. Bilgisayarla pek araları yoktur, çok çok solitaire oynarlar.

ORTANCA KARILAR Ortancalar biraz arada kalmıştır. Hem büyük karılar tarafından burunları sürtülmüştür hemi de kendilerinden sonra gelen karıyla mücadele bunları yorgun düşürmüştür, en az bir çocuk yaparlar. İlk karıdan bir tık uzun en az iki beden zayıf olurlar. Daha çok dudak botoxu görülür. Facebookçudurlar.

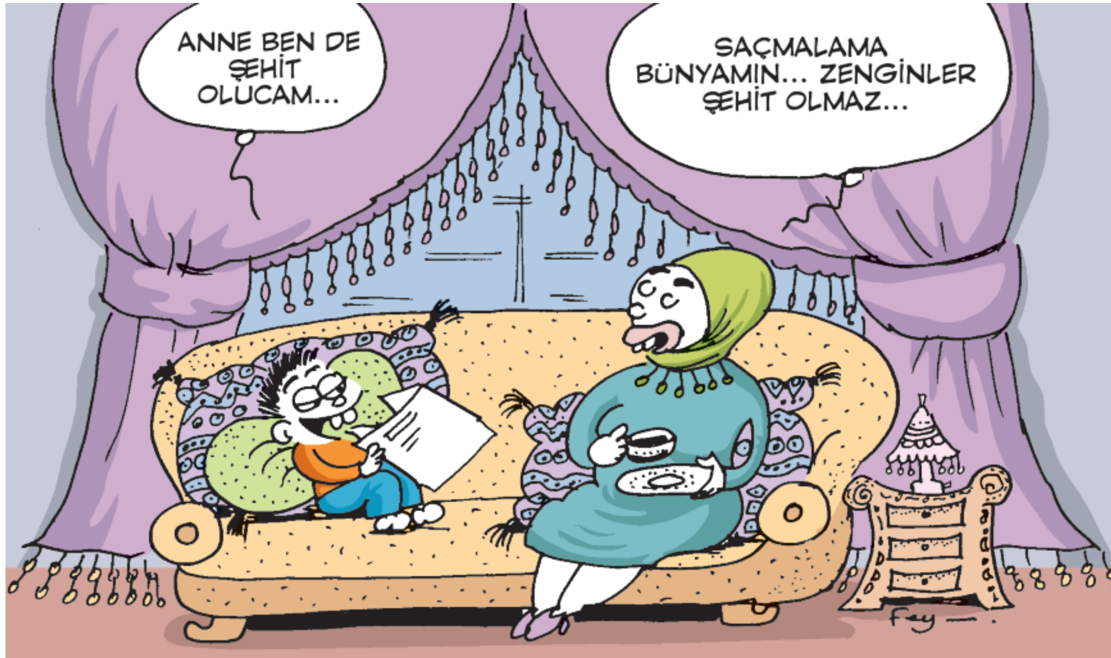
KÜÇÜK KARILAR Biraz şımarık olurlar ama gerçekçidirler. Kendilerinden önce oluşan kadın lokomotifi onları bazı gerçekleri kabullenmeye itmiştir. Karılar arası çapraz eşleşme sonucu büyük karı, küçük karıyı sevebilir ortancaya karşı ittifak oluşabilir. Bunlar da en az bir tane doğururlar. Diğerlerinden iki tık uzun iki beden ufak olmaları adettendir. Saçları diğer ikisinden daha platin olur. Instagram hesapları hareketlidir.

TEK KARILAR Rakipleri olmadığından iyice yayılırlar, kadir kıymet bilmezler. Kaynana ve görümceye sararlar. Saç renklerini ve kesimini sık değiştirirler. Düğünlerinde çok oynamışlardır, kimse onlar gibi neşeli gelin görmemiştir. İstekleri hiç bitmez, verdikçe daha fazlasını isterler. Şeyleri altından yapılmış, pırlanta kaplıymış gibi davranırlar.

Tecavüzden kaçmak için camdan atlayıp intihar eden G.B.'nin ardından yaşananlar akıl alır cinsten değil... Haber Vaktim "SU TESTİSİ SU YOLUNDA KIRILIR" başlığı attı... Aydın Üniversitesi "O SAATTE ORADA NE İŞİ VARDI" diyerek anmaya izin vermedi. Anmayı üniversite dışında yapan öğrencilere ülkü ocakları üyeleri saldırdı.

Diyanet işleri tarafından çıkarılan çocuk dergisinde çocukların "şehitliğe" özendirilmesi tepkilere neden oldu...

Sabahattin Zaim Üniversitesi Rektör yardımcısı Prof. Dr. Bülent Arı, Türkiye'nin en tehlikeli kesiminin üniversite mezunları olduğunu söyleyerek, "Cahil okumamışlara daha çok güveniyorum" dedi.

Aydın Üniversitesi, Gülay Bursalı anmasına 'Orada ne işi vardı' diyerek engel oldu.

Aile Bakanı Sema Ramazanoğlu gaf üstüne gaf yapıyor: "İhmal istismar ve tacize uğrayan çocukların cezalandırılması konusu da ggündeme alacağımız konulardan bir tanesi"

BİZ DE BİLİRDİK ANMA NOKTASINA KARANFİL BIRAKMASINI, LAKİN GÖRGÜSÜZDÜK İHALEYE YATIRDIK PARASINI.

Kendisine şiddet uygulayan ve fuhuşa zorlayan kocasını öldürdüğü için cezaevinde olan Çilem Doğan'ın yargılandığı ilk dava geçen ay görülmüştü ve ikinci dava 8 Nisan'da. Geçtiğimiz sayı Çilem'in avukatlarıyla röportaj yapmıştık. Bu ay Çilem'den mektubumuz var. Buyrun...

DEAR PAST, THANKS FOR ALL THE LESSONS. Dear Future, I am ready

Çilem'den

Merhaba İpek Hanım;
Mektubunuzu aldım çok mutlu oldum.
Beni yalnız bırakmadığınız ve yanımda olduğunuz için size teşekkür ediyorum.
Biliyorsunuz, duruşmam ertelendi ve ben 8 Mart dünya kadınlar gününde sizlerin yanında olamayacağım için çok üzgünüm.
Bedenim tutsak olsa da aklım, ruhum, gönlüm, mücadelem siz kadın arkadaşlarımla birlikte olacak.
Şimdiden "dünya kadınlar günümüzü" en içten dileklerimle kutlarım.
Yapmış olduğunuz kutsal mesleğinize başarılar diliyorum.
İpek Hanım...
Çilem kimdir?
Çilem, 3 çocuklu çitfçi bir ailenin kızıdır.
Annesi ve babası tarafından her zaman sevilen şımartılan, hiçbirşeyi esirgenmeyen bir çocuktu.
Kardeşleri ile birbirine sahip çıkan; annesine ve babasına tapan bir ailenin ferdidir.
Ailem beni okutmak için elinden geleni yaptı.
Maddi sıkıntılarımız olmasına rağmen lise 2'ye kadar okuyabildim.
Fakat; annem ve babam çalıştıkları için küçük kardeşime bakmak için okulu bırakmak zorunda kaldım.
Yani evin "küçük annesi" oldum.
Hasan'la tanışana kadar çok mutlu bir hayatım vardı.
Fakat; 21 yaşındayken hayatımın en büyük hatasını yaparak evlenmek için erken davrandım.
Duygularımın esiri oldum.
Ve hayatım karardı.
*Nasıl evlendim? (Hasan'la)
Hasan'la aynı çevrede oturuyorduk.
Önce aramızda normal bir arkadaşlık bağı vardı.
Zaman geçtikçe Hasan bana aşırı ilgi göstermeye başladı.
Aşık olduğunu ilan etti.
Bende çok gençtim; onun güzel sözlerine inanarak evlenme kararı aldım.
Fakat; evlendikten 1 hafta geçtikten sonra bana aşık olan "sensiz yaşayamam" diyen adamdan eser kalmadı.
Ve ortaya bir canavar çıktı..
Onun gerçek yüzünü evliliğimizin 18. gününde beni darp etmesiyle başladı.
Gün geçtikçe şiddetin dozu devamlı arttı.
Sorunlar adeta bir çığ gibi büyüyordu.
Hamile olmam bile şiddete engel olmadı. Yıllardır şiddete mağdur kaldım.
Tehdit ediliyordum aileme dönemiyordum.
Çaresizdim...
Tüm bunlara rağmen 4 duvar arasına mahkum edilen "ben" oldum.
* Öncesinde "kadın haraketinden haberdar mıydım.
Feminizim hakkında ne düşünüyorum?
Benim başıma bu olaylar gelene kadar; kadın hareketinden habersizdim.
En kötüsünü yaşayarak öğrenmek zorunda kalmak. Öyle bir acı şekilde dersini alıyorsun ki; aynı hatayı bir daha yapma lüksün olmuyor.
Ben yaşayarak hayatın gerçek yüzünü öğrendim. Ve bu dört duvar arasına girdikten sonra hem kadın hareketlerinden hem de kadınlar hakkında bugüne kadar bilmediğim çok şey öğrendim.
Feminizm :) :) :)
Onunla da burada tanıştık.
Benim de çoğu zaman feminist yanım tutmuyor değil. Bu konu aslında tartışılır. 2 satırla anlaşılmayacak kadar değişik bir algıdır.

Bayan Yanı'na mektup var

Bu olay başıma gelmeden önce ben feminist değildim.
Hatta böyle bir cümle tam olarak ne anlama geliyor düşünmek bile aklıma gelmedi.
Eşimi öldürdükten sonra bakış açım değişti.
İçimdeki ses artık karşı cinse güvenmememi, inanmamamı, söylüyor.
Fakat karşı cins denilince aklıma babam ve erkek kardeşimde geliyor onlarda erkek.
Onlar'da kadınlara hak veriyorlar.
Hasan gibi suç dünyasının içinde yaşamıyorlar tabiki.
Yaşadığım, beni büyüten aile kadını hor gören, aşağılayan, şiddet uygulayan bir aile değildi.
Ve o zaman kendi kendime soruyorum.
Acaba feminist miyim, yoksa yarı feminist miyim?
Cevap bulmakta zorlanıyorum.
* Tişörtümdeki yazı tesadüftü biliyorsunuz.
⇒ Tesadüf olmasına rağmen yinede geçmişe teşekkür ederim.
Gelecekte bana tecrube kazandırdı.
Ve hayata yeniden tutunmaya, mücadele etmeye, ayakta kalmaya, bir erkeğe köle olmamaya, ve güç verdiği için...
Benim canım yandı başkalarının canı yanmasın umuduyla....

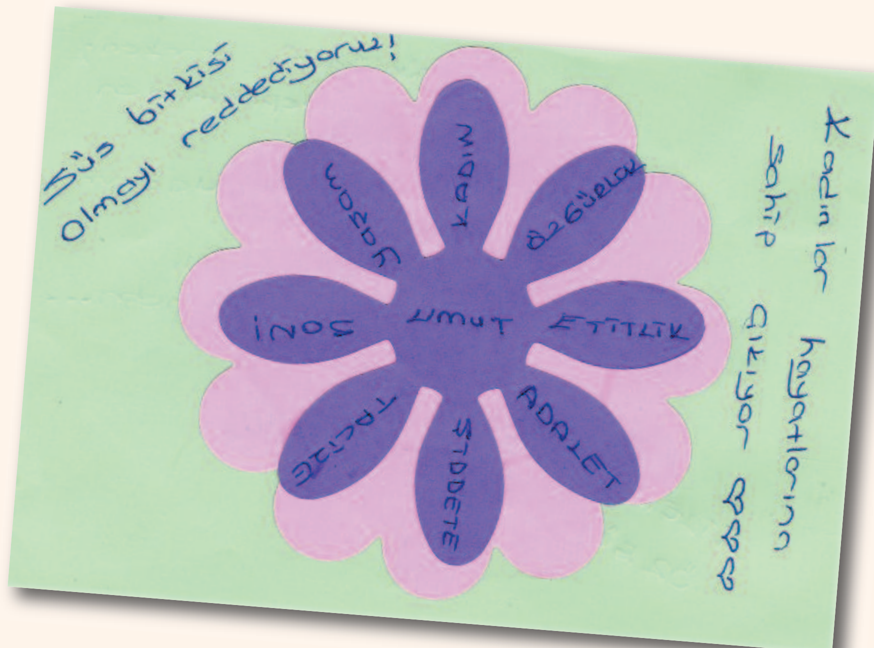
Saygılarımla
ÇİLEM DOĞAN

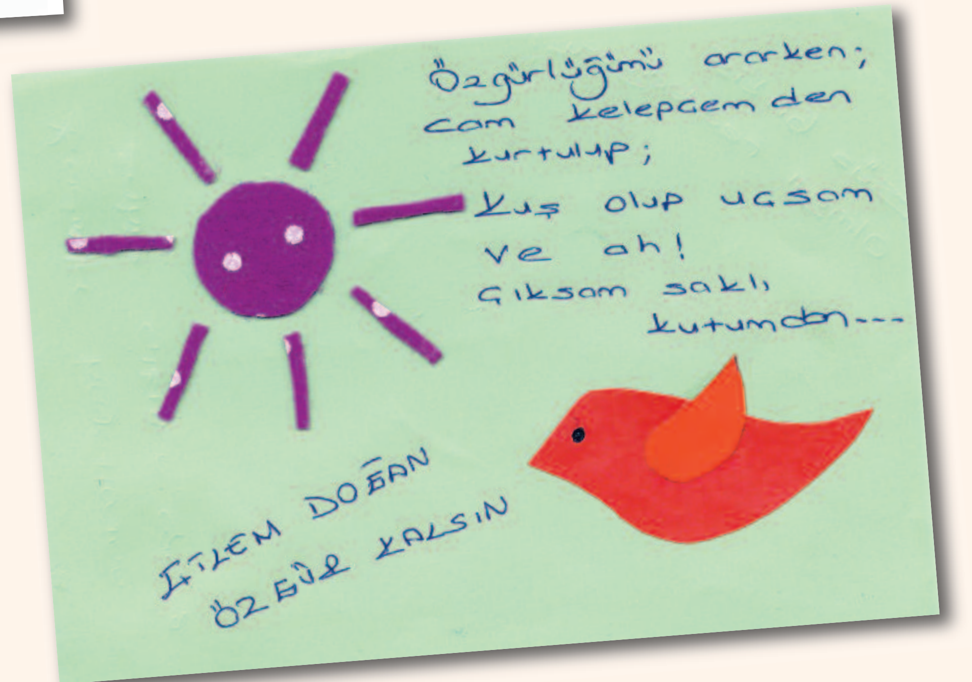
"Kadın, yaşam, özgürlük"

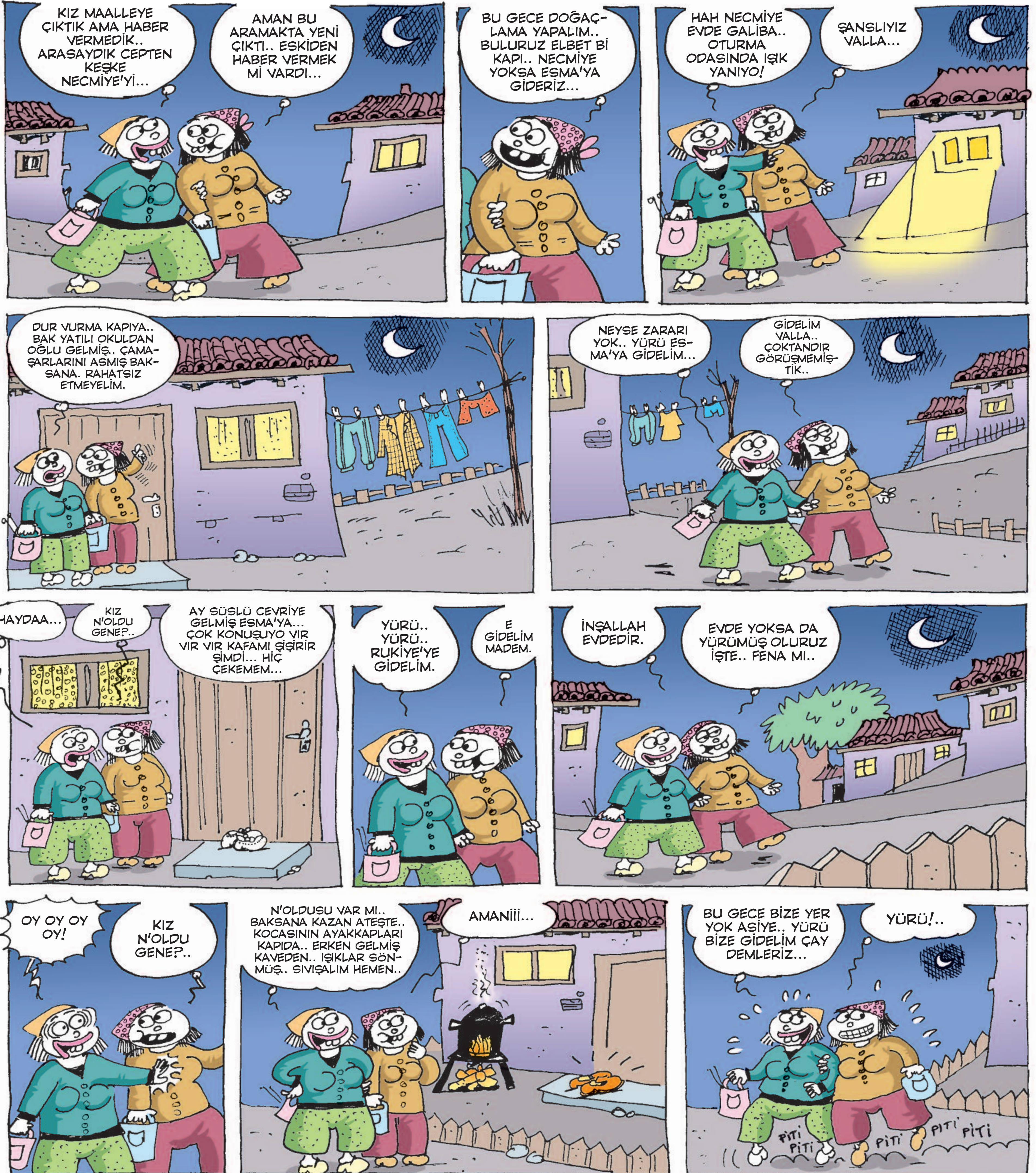
Sürekli anladığım tekrarladın;
Ben ağlarken buz gibi bakışların
Hiçliğe karışırken anlattıklarım
Gizlendin hep aralıktı kapıların
Her soruma verdiğin cevap çok uzun ama
Hiçbirşey demeden de ne çok şey söylüyorsun
Sessiz çığlıklarımı peşime takarak gizlice gidiyorum..
Şimdi çığlarımı arkama alarak bu evden kaçıyorum!

Sürekli bildiğini tekrarladın;
Öyle çok konuştun ki birşey duymadın
Boşlukta dolaşırken anlattıklarım
Üffff sıkıldım karanlıktı odaların.

Bu Evden Kaçıyorum.

KIZ MAALLEYE ÇIKTIK AMA HABER VERMEDİK.. ARASAYDIK CEPTEN KEŞKE NECMİYE'Yİ...
AMAN BU ARAMAKTA YENİ ÇIKTI.. ESKİDEN HABER VERMEK Mİ VARDI...
BU GECE DOĞAÇLAMA YAPALIM.. BULURUZ ELBET Bİ KAPI.. NECMİYE YOKSA ESMA'YA GİDERİZ...
HAH NECMİYE EVDE GALİBA.. OTURMA ODASINDA IŞIK YANIYO!
ŞANSLIYIZ VALLA...
DUR VURMA KAPIYA.. BAK YATILI OKULDAN OĞLU GELMİŞ.. ÇAMAŞIRLARINI ASMIŞ BAKSANA. RAHATSIZ ETMEYELİM.
NEYSE ZARARI YOK.. YÜRÜ ESMA'YA GİDELİM...
GİDELİM VALLA.. ÇOKTANDIR GÖRÜŞMEMİŞTİK..
HAYDAA...
KIZ N'OLDU GENE?..
AY SÜSLÜ CEVRİYE GELMİŞ ESMA'YA... ÇOK KONUŞUYO VIR VIR KAFAMI ŞİŞİRİR ŞİMDİ... HİÇ ÇEKEMEM...
YÜRÜ.. YÜRÜ.. RUKİYE'YE GİDELİM.
E GİDELİM MADEM.
İNŞALLAH EVDEDİR.
EVDE YOKSA DA YÜRÜMÜŞ OLURUZ İŞTE.. FENA MI..
OY OY OY OY!
KIZ N'OLDU GENE?..
N'OLDUSU VAR MI.. BAKSANA KAZAN ATEŞTE.. KOCASININ AYAKKAPLARI KAPIDA.. ERKEN GELMİŞ KAVEDEN.. IŞIKLAR SÖNMÜŞ.. SIVIŞALIM HEMEN..
AMANİİİ...
BU GECE BİZE YER YOK ASİYE.. YÜRÜ BİZE GİDELİM ÇAY DEMLERİZ...
YÜRÜ!..
PİTİ PİTİ PİTİ PİTİ PİTİ
BİTTİ

atilla atalay

Sıdıka

İsyanım var akademik çevreye

- Alo Sıdıka, nasılsın çiçeğim? Ben Kenar... Bundan böyle özgürlük güvenlik dengesi gereği, huzurumuz için günde dört kere arıycam, kontrol edicem seni böyle. Malum ortamlar fena be Sıdıkam. Sen iyisin inşallah bi ziyanın yok? Özgürsün güvendesin, ha bebeğim?

- Yarım akıllı bir şahıs tarafından öğle vakti telefonla aranmasam kendimi daha mutlu hissedecektim Kenar.

- Kim? Seni öyle birisi arayamaz Sıdıkam. Kişisel verilerin bende, gayet güvende. Telefon numaranı kimseye vermem. Diyelim ki bir yanlışlık oldu, numaran birinin eline geçti, seni telefonda rahatsız etti; o şahıs bir daha gün yüzü görmez!

- Sağol Kenar sen de olmasan... Olmasan... Ya insanın güvenebileceği söylenen birinin bile sen olması ne saçma Kenar ya... Aman koruma beni, istemez, Allahın delisi. Kapat şu telefonu, sen musallat olma yeter.

- Ayıp oluyo ama Sıdıka. Tamam kadın olarak bir çiçeksin de, hadsizlik etme. Bu akılları sana anan olacak kadın öğretiyor de mi Sıdıka? Kayınvalidedir, cennet onun da ayağının altındadır ama onun hakkında hiç de iyi şeyler duymadım kaavede. "Gerilla annesi" felan diye yanlış yunluş beyanatları oluyomuş... Umarım evlendiğimizde annenin bizle oturması gerekmez Sıdıka. Abinle oturması daha doğru olur. Seni doğurmuş mübarek bir anaya bu lakırdıları yakıştıramadım doğrusu. Anneler bir çiçekdir...

- Ya nediyosun be, manyak mısın Kenar ya...

- Olayınız bu zaten sizin kızım, erkekleri manyak ediyosunuz. Sonra da Kenar neye delirdi? Kenar neye alkol kullanıyor? Vay efendim neye gözü dışarda, niyçün kendini jiletliyor? Bozmayın insanın asabını Sıdıka, bir cumartesi pazarım var şunun surasında...

- Ohooy, toptan gitmiş bunun kafa ya... Tamam Kenar, tamam... Tamam benim ortanca manyağım... Kapatalım şimdi, hadi kardeşim...

- Nea? Ben senin için ortanca mıyım? Seni ikaz ediyorum kötü yoldasın Sıdıka. Kadınlara ortanca olmaz bu imparatorluk bakiyesi cemiyette. Yanlış şeyler bunlar. Ortanca bensem diyerleri kim? Ne demek "ortanca"? Cihan devletinin başkentinde, telefonda, bana yıllarca boynuz mu taktın lan sen? Kendi düşen ağlamaz Sıdıka, su destisini su yolunda kırıverirler o vakit...

- Hayatımdaki manyakların ortancasısın dedim Kenar. Büyüğü babam, küçüğü abim, ortancası da telefon sapığım sıfatıyla sen. Anladın? "Kadınlar çiçektir" felan car car car, boşu boşuna ötüp ayı boku örtüyosunuz. Başka da bi numaranız yok...

Hayatımdaki manyakların ortancasısın dedim Kenar. Büyüğü babam, küçüğü abim, ortancası da telefon sapığım sıfatıyla sen.

- Pek yakında kıymetimizin bilineceği diyarlara yelken açacağız Sıdıka. O zaman çok arıycaksın bu Kenar'ı sen.

- He... He.. He canım he... Ne diyosan artık, he...

- Dünya Sıdıka'dan büyüktür diyorum Sıdıka. Pek yakında Allah'ın izniyle vizesiz seyahat hakkını da kazanmış olacağız inşallah. Pasaportlar, ehliyetler ve nüfus cüzdanları kademeli olarak değişiyor, her şey çipli oluyor. Alayı için belge ve değiştirme ücretleri toplamaya başladım, bütün çipleri takınıp gidicem bu diyarlardan.

- Hayırlı başarılar aslan parçası, taktır çipleri, güle güle...

- Güle güle ne kelime? Kahkahalar atarak fersah fersah kaçacam lan senden. Yıllarca benim telefondaki samimiyyetimi suistimal ettin. Ferhattım ulan ben, dağları deldim senin için be. Ama beraber olup bir yuva kurma noktasında hep bir bahaneler, hep bir yan çizmekler. Yiter bu Kenar'a karşı tepeden bakmaların riyakar kadın, yiter. Yıllardır bana karşı bir soğukluklar, bir küçümsemeler. Yemin ediyorum kimyam bozuldu, senin yüzünden gece rüyalarımda sabaha kadar akadamisyen dövüyorum...

- Haydaa, akdemisyen ne alaka be? Rüyanda bile bilimle kavga etmemelisin Kenar. Ehöm... Eööö... Bak, senin anlıycağın şekilde söyliyim: bilim bir çiçektir, mesela... Anlatabiliyo muyum?

- Afedersin, zçayım öyle çiçeyin dibine ben. Seni bana karşı dolduran o çevreler deyil mi Sıdıka. Ben kurnazlık ve cehaleti övüyomuşum, vay aklım fikrim kaba kuvvetlen kolpadaymış, esasen güce tapınan yancının tekiymişim. Sen ve akademik çevreler hakkımda böyle düşünüyosunuz, hir şeyi biliyorum ben...

- İyi insan olmanın akademisi filan yok be Kenar. Bak işte, arada bi hayatım manasızlıklarla bölünmese ben de kendi kendime iyi insan olmaya çalışıyorum. Sen öküzlüğüne kılıf olsun diye kafanda öyle düşmanlıklar kuruyosun, sonra inanıyo musun hakkaten, orasını da bilmiyorum bak.

- Lan sıs! Anladın Kenar'ı kaybedeceğini "Yok ben öyle demiyom etme, gitme" diye kıvırıyosun tebi. Ama artık iş işten geçti Sıdıka Saka. Çiplerimi takındığım gibi yallah kıymetimin bilindiği topraklara. Elbet bu gezegenin bir yerlerinde, samimiğ erkeği özlemiş, hastane fanyansı gibi bembeyaz, sarışın kadınlar da var. Sen derdine yan, ben onların kucağına gidiyorum Sıdıka. Unut artıkın beni riyakar kadın. Eğer peşimden gelmeye kalkarsan, seni yakalatıp deport ettiririm. Elvedağ hahaha...

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

Bütün yeni sevgili adaylarım, beni bıraktığı için gıyabında EX'e çok teşekkür ediyorlar… Bir psikiyatrist demişki; "**bize hiçbir zaman gerçek hastalar gelmez. Gerçek hastaların hasta ettikleri gelir.**"…. Öyle ise benimle karşılaşmadan öncesinde psikoloğa giden EX'in gerçekten yakınen tanıdığı bir piskopatı varmış….Bazı kişilerin arıza yapması yazın sıcağında bozulan radyatör soba ve kışın soğuğunda bozulan buzdolabı gibi tesirsizdir….Kışın bozulan dolap gibidir giden EX. Anlamsız bir triptir. Aranmaz bile yokluğu hiç… **"İnsan uyurken de kalori harcar"** lafını duyar duymaz, günlerce uyuyan zayıflama diyeti uygulayıcısı bilirim ben. Bu çok yakınen tanıdığım EX… EX sevgiliye yazılan veda mektubu, daima bir başlangıçtır. **"Gitmeme mani ol, izin verme, beni bırakma"** demektir… **GÜNDEMLİK EX'TEN TANELERGit.! Eş İşten Geçmeden Git;** Eşinden sonra en çok görüştüğün kişi ENSAR ise, EX'in eşinden fazla işindekileri görmesi gibi, çoooktan iş eşten geçmiş demektir. EX'in ilk evliliği olduğumdan, üzerime kuma kabul etmeyip, boşandığımdan, başka birine kuma gitmeyeceğimden, ne mutlu ki, hiçbir zaman **ortanca hanım** sıralaması olarak tanımlanmayacağım.Bazılarının boy boy EX'leri olabiliyor artık. **EX'TEN TANELER**ini yazmak bile kafa karıştırır… Büyük, Ortanca, Küçük EX… EX'ler çoğaldıkça Birinci, İkinci, En ortanca ve ortayı bulmak zorlaşır. **ANANELER**Her patlamada **"aman kızım gitme kalabalık yerlere"** diye arayan anneme **"sen, babam, kardeşlerim de, hiç kimse gitmesin"** diyorum. Artık patlatılarak öldürülmenin çocuğu, anne karnında bebesi, ebesi, dedesi yok. Endişelenilmek için doğman bile şart değil… **KADIN YANIM**99'da Depremi sonrası haber programına konuk edilen çocuğa ana haber spikeri soruyordu; **"ne istiyorsun? Söyle bak, yanında oturan yetkililer alacaklar, hadi ne istiyorsan söyle''** dedi. Çocuk; **"suluklu beslenme çantası istiyom''** dedi. Tekrar; **"o kolay, tamam. Çadır, ev, baraka iste"** ve çocuk yine **"suluklu beslenme çantası"** … Tekrar tekrar sordular, gideceği okul bile yıkılmıştı ama başka bir şey istemeye ikna edemediler çocuğu… Çocuk olmak işte öyle bir şey…. Kırmayın, Kıymayın, **Çocukları İstismarınızın Uzanamayacağı Yerlerde Koruyun…**

PAPARAZZİYE GÜN-DEMLİK KAYNIYOR

Hepsine Ayrı Zaman mı? Üçü Bir Arada; Kadına, Fakire, Acıya Şiddet .!

Zenginlik sıralanmasından geçirilmeye alışmış, İnşaat faaliyetçisi Erkek,**"Kaçıncı En Zengin"** olduğu gibi, çok eşliliği zengince saydırıyordu ….Öyle **"goncam, gülüm, çiçeğim"** …. **"Kadınlar bir çiçektir"** demenin ortanca çiçeği değil, sıralama ortancası…

Ortancalık en kötü kumalıktır, bir kadını ezmişsin acıtmışsındır, başka bir kadın da seni ezecektir. Büyük kadın ile küçük kadın ortasındasındır yani … Kadınlığımdan utandıran, hemcinslerimin bunu kabul ediyor olması .!Bir kadına Ortanca Hanım denmesi mi, istikrardan patlayarak can verilen yerde 15 yıllık nostalji yapılması mı, karanfile fakirlik denmesi mi? Hangisi **Büyük şiddet**, hangisi **Ortanca şiddet**, hangisi **Küçük şiddet** Acaba?

[MEB ve DİYANET'TEN GÜZEL BİR PROJE SLOGANI İLE, "Minik Yürekler Kardeşlik Bilincinin Farkında" adı altında, Müftülük ile Milli Eğitim; Okul-Cami Bütünleşmesi projesi İçin Elele, HAFTADA 4 GÜN OKUL, 1 GÜN CAMİ .! YÜRÜTME KURULUNDA SINIF ÖĞRETMENLERİ İLE İMAMLAR VAR .!]

Böylece Yeni Türkiye Eğitim Sistemlerinde vakitlere vakit eklenecek, dersleri kırmak için bahane namazları, mazeret namazları ziyadesi ile kılınacaktır. **"Namazdayım derse giremedim"** bahanesi başlayacak okullarda .. **"Tenefüste beraber namaza çıkalım mı? En ön saflarda kılalım mı?"** kankalıkları, kardeşlikleri kurulacak. Namazları kıranlar, namazda konuşanlar, abdesti yanlış alanlar, sınıf imam vekili tarafından tahtaya yazılacak, imama şikayet edilecektir.Okul kısminda boş ders olabilir ama cami kısmında kılınmayan namazların kazaları eda edilir … Okul Öğretmenleri günde 5 vakit cami kısmında olacak ve tenefüs, ders saatleri 5 vakte göre ayarlanacak, derslere abdestsiz girilemeyecek, arkadaşlardan ödünç kalem silgi değil, çorap, takke, istenecek …Diyanet işlerine göre kardeşliği bilmeyen, minik yürekler kardeşlik bilincinin farkında değiller, Cami – Okul kardeşliği ile sözde bilinçlenecekler ve her şey birleştirilmeye çalışılırken, okulun ve eğitimcileri de dahil, karma olması da sanırım bu konsepte ters düşecek…Okul , Evlilik … Bunlar kahve, şampuan değil ki, ikisi bir arada, üçü bir arada paketlensin, piyasa sürülsün …

Nerdesin Stres Koçum?...

Birkaç yıl önce TV haberlerde izlemiştim. Stres koçu. 200tl'ye 20 dak. dövüyorsun. Devamlı müşterilere indirim uygulanıyor. Kadınlar, kocalarının, sevgililerinin adını söyleyerek vuruyorlar ve isterlerse kadınlar eldivensiz vurabiliyor, izin veriliyor. Birçok stres atma metodu var, pasta, boya, yumurta, çıta vs. fırlatmak gibi, haykırma, bağırma gibi…Eğer stres koçu birinin EX'i ise, direkt stresin kendisini dövmek ne büyük bir şans … Ve bizzat EX'lere dövülecek stres elemanı olarak iş teklif etmeliler … **"EX'i, dövmediğin için ağlıyorsun"** teselli̇leri ile düşündüm de, **"EX diyerek döversem rahatlar mıyım acaba?"** Ama **"EX için bir kuruş harcamaya değmez, EX yüzünden para harcarsam daha çok ağlarım"** diye stresimden vazgeçmiştim…. Birçok programa çıkmıştı, görmeyen bilmeyen kalmamıştır. İşin Haber değerinde değilim. Şimdilerde çok meraktayım, "devam ediyor mu acaba?" diye taradım, bulamadım güncel bir haberini. Stres yaratanlar çok daha fazlalaştı ki, Stres fazlalığından dövülerek yok mu edildi acaba? Talebe yetecek stres koçları olmalı, bazı adamların benzerleri olsa daha iyi olur, birebir dövmenin stres atımı daha hızlı olur… Hatta stres koçu TV. Programı yapsınlar, reytingi yüksek olur. Paravan arkasından döveceğin adamı seçebilsen yani….

ENsansarından #Çocuk İstismarı

45 çocuk istismarına karşı duracağını sandığımız sözde sorumlu büyük kişilerin, istismar vakfını korur olmasından endişedeyiz. Vakfı savunma konusunda susmuyorlar, istismarı susturuyorlardı; **"Bir kereden bir şey olmaz"** … **"pedofili eskiden de vardı"** … **"karımdan çok vakfın başkanını görüyorum"** … **"davası insan olan bir vakfı karalamak ayıp"**… … …Arapça **Yardım Edenler** anlamı gelen vakfın, yardıma ihtiyacı var, ama farkında olmak istemiyorlar… Davası insan olan bir vakfın, insanlık dışı şeyler yapması ayıp değil mi acaba? Eğitimlerinin bir parçası mı acaba? Onların elinden istismarsız kaçıp kurtulan çocuklar hayatı kazanan mı olacak acaba?Bundan 7 ay önce, Yaz mevsiminde Anne&Baba ziyarete gittiğim bayram tatilinde, her zamanki gibi **"Komik abla gelmiş"** diye yanıma gelen çocukların bir kaçı cemaat vakfı okulunda yatılı okumaya başlamışlardı …. nasıl bir okulsa yaz-kış…**"Belletmenler, anahtarlarla ranzalara vurarak, sabah ezanında etüte kaldırıyor"** diyorlar… **"Zor olmuyor mu sabahın körü, belletmen ne ki?" "Büyük sınıflardaki Abiler,"** diyorlar. Bitişik komşunun Eczacı oğlu hemen cihazından bir arama yapıyor ve sessizce bana gösteriyor. **"Belletmen ne demek"** diye bakıyoruz aslında ve **"2003 yılında küçük erkek öğrencilere yaptıkları cinsel taciz ile medyayı bir süre meşgul etmiş kişilerdir…. Yatılı okul kabuslarına verilen ad…"** Ve birbirimize bakarak eni konu işkilleniyoruz. Okul bitince ne olmak istediklerine; 1999 doğumlu olan çocuk "**Nazilliye yerleşmek istiyorum"** diyor. Öyle uzay, Avrupa falan değil, 1 saat ötedeki kasaba… 2000 doğumlu olan **"daha var bana, bunu söylemek için"** diyor… 2003'de bu taciz olayları olduğunda bu çocuklar 3-4 yaşlarında… Çocuklar da, aileleri de bu cemaat okullarını övüyorlar. Çok iyi eğitildiklerini söylüyordu. Yaşanan şu **ENSARsar** çocuk istismarından sonra endişedeyim. Belki çocukların yaşanan taciz vakalarından haberleri yok, belki şimdilerde olmuyor, ama ya haberleri varsa ve ya hala devam ediyorsa, **"duyulmamış, bir kereden bir şey olmaz"**diye susuyorlarsa…Benim baktığım gibi bakıp taciz haberini görmediklerini sanmıyorum. Ama bu kara geçmiş onların ak düşünmelerinin önüne geçemiyor belli ki…

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

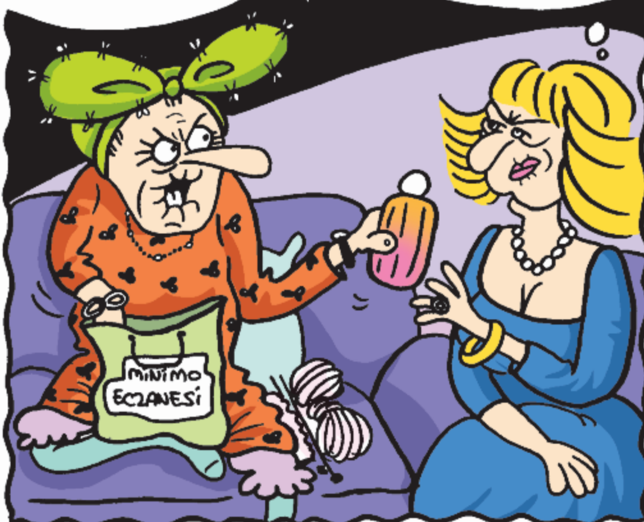

*KALTAK

sengul@hablemitoglu.net

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü- HaE Kurucu Direktör

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

İnsanın Katarsisi Gözyaşı, Ya Doğanınki???

İstatistikler, bize, insanın yaşamı boyunca 95 litre, yani yaklaşık 10 kova gözyaşı döktüğünü söylüyor. Bu bilgiyi gördüğümde, dedim ki; "ne kadar çokmuş, israf valla" ... Ama biliyoruz ki; bu veri, kuşkusuz ortalama sayısal bir genelleme yapabilmemizi sağlamakta. Çünkü bu rakamlar insandan insana ve kültürden kültüre göre değişebilmekte.

Misal ben, her duygulandığımda; sevince de üzülünce de zırıl zırıl, ağlarım. Eğer bugüne kadar biriktirseydim, belki de 10 kovayı aşmıştım. Başka bir veri de en çok günün hangi saatlerinde ağladığımızla ilgili. Yetişkinler duygulandıklarında, genellikle 19.00-22.00 saatleri arasında ağlıyorlarmış. Şöyle bir düşündüm de, benim ağlamam için saate gerek yok, her an her yerde ağlayabilirim. Ağlamakla ilgili her zaman olduğu gibi cinsiyet farklılıkları var tabii ki...

Oturup ağlamaya başladıklarında, kadınların yaklaşık 5 dakika boyunca 50 damla gözyaşı döktükleri (dakikada 10 damla düşünsenize, az mı ne?), erkeklerin ise, nemli gözlerle durumu geçiştirdikleri saptanmış. Belli ki; "erkekler ağlamaz, sil gözyaşını" erkeklerin iliklerine kadar işlemiş, sadece gözleri nemleniyor bu yüzden.

Daha bitmedi, bir damla gözyaşının ağırlığı bile biliniyor; 15 miligram. Öyle hor görmeyelim bir damla gözyaşının, küçüklüğüne bakmayın, yarattığı etki çok büyük. Özellikle ağlayan bir kadın ya da bir çocuksa, herkesin şefkat ve koruma duyguları harekete geçiyor. Ancak, ters etkisi de belirlenmiş, araştırmacılar 274 tecavüz olayını incelemişler ve görmüşler ki; kurban ne kadar çok ağlarsa, suçlu da o oranda saldırganlaşıyor. Ne tuhaf ve ürkütücü...

Ağlayan Kadın

Oturup ağlamaya başladıklarında, kadınların yaklaşık 5 dakika boyunca 50 damla gözyaşı döktükleri saptanmış. Ağlamak, insanın doğuştan getirdiği bir davranış görseli. Net, benzeri ya da ikamesi olmayan kimyasal bir bedensel eylem. Avusturyalı davranış bilimci Irenaeus Eibl-Eibesfeldt, yeni doğan bebeklere çeşitli ses kayıtları dinletmiş, bazı seslere bütün bebeklerin ağlayarak tepki verdiklerini belirlemiş. Zaman zaman sosyal medyada şarkı ya da çizgi film izleyen bebeklerin hüzünlenip ağladıklarını eminim ki, gözlemleyen çoktur aramızda. Ayrıca, görme engelli olarak doğan bebeklerin de görebilen bebekler gibi içgüdüsel olarak güldükleri ve ağladıkları, yeni doğan bebeklerin ağlarken yüzde 12 oranında daha çok enerji harcadıkları belirtiliyor. Ağlarken yetişkinler de çok ciddi bir zaman ve enerji kaybediyorlar. "Ağlamak güzeldir" ama, bilimsel veriler ışığında anlaşılan o ki; oldukça yorucu da bir eylemdir... Peki, bu zahmete katlanmanın bir nedeni olması gerekmez mi? Var tabii ki... Bebekler, gözün kornea tabakasını nemli tutan ve enfeksiyonlara karşı koruyan gözyaşını doğuştan itibaren üretiyorlar. Ama, gözyaşı bezlerine giden sinirler altı haftalık olduklarında olgunlaşır. Gerçek gözyaşı dökmeye de ancak o zaman başlarlar. Bebekler, engel tanımadan ve toplumsal kuralları gözetmeksizin ağlarlar. Oldum olası bebek ağlamasından hiç rahatsız olmamışımdır, aksine hoşuma bile gider minnak insan sesi... Kızdınız biliyorum, ama doğru söylüyorum. Ağlamak, bebekler/çocuklar için çoğu zaman ya da her zaman önemli bir iletişim aracıdır. Yaşamın zor koşullarıyla yüzleştiklerinde tek seçenek gözyaşlarıdır...

Bebeklerin/çocukların ihtiyacı olan ilgi kendilerinden uzun süre esirgendiğinde, yazık ki, gülme davranışı giderek kaybolur, ağlama davranışı kalır. Yardıma muhtaç bebek için ağlama, tek iletişim aracıdır. Anneler, bebeklerinin ses tonunu tamamen içgüdüsel olarak tanırlar ve süt üretimindeki artışla bedenleri tepki verir. Bebeklerdeki terk edilmişlik duygusundan kaynaklanan ağlamanın, doğuştan gelen bir hayatta kalma stratejisi olduğu düşünülmektedir. Tensel temas yaşayamayan bebek, unutulduğunu ya da terk edildiğini zanneder. Kulakları tırmalayan bir ağıtla ebeveyninin ya da çevresinin dikkatini çekmeye çalışır. Bir başka varsayıma gore; bebekler hayatta kalabilmek için bu yolla ilginç bir biçimde olası kardeşlerini dışlamaya da çalışırlar. Yeterli gıda bulunamayan zamanlarda, yoksulluk, doğal afetler gibi durumlarda kardeşler birbirine rakiptir. Anne, bebeği her ağladığında emzirdiği için, buna bağlı gerçekleşen hormon üretimi, yeni bir kardeşe dönüşecek yumurtanın olgunlaşmasını engeller. Geleneksel olarak lohusalık döneminde kadınların "süt korur" denerek hamile kalmayacaklarına ilişkin geleneksel/örtük bilginin bilimsel kaynağı da budur aslında...

Bebek Ağlaması

Bebeklerin/çocukların ihtiyacı olan ilgi kendilerinden uzun süre esirgendiğinde, yazık ki, gülme davranışı giderek kaybolur, ağlama davranışı kalır. Yardıma muhtaç bebek için ağlama, tek iletişim aracıdır. İyi de bebeklerin/çocukların ağlaması ile ilgili nedenleri açıklamak ve anlamak böylesine kolayken, yetişkinleri ağlatan nedir ? Biliyoruz ki, yakınların ölümü, aşk acısı, ayrılık, kavga, dışlanmışlık gibi üzüntü verici yaşam deneyimleri; evlenme, terfi, ödül gibi mutluluklar; müzik, duygusal filmler vs. hepimizi ağlatabilir.

Hayvanlara baktığımızda, gözyaşı dökme nedenleri insanlarla aynı değildir. Ancak her geçen gün daha çok insan, ben de dahil, köpeklerin, fillerin ağladığına tanıklık ettiğini iddia ediyor. Hayvanların acı çektiklerinde ya da sevindiklerinde ağladığı söyleniyor. Hepimizin kullandığı, "timsah gözyaşları" deyimi aslında gerçeklere dayanıyor. Çünkü, timsahın gözyaşları çeşitli duygusal heyecanlar nedeniyle değil, avını yemek için ağzını açtığında ortaya çıkıyor. Bu hareket, gözlerine o kadar büyük baskı yapıyor ki, timsahın gözyaşı akmaya başlıyor.

Ağlamakla ilgili, Hipokrat, M.Ö. 5. yüzyılda şöyle demektedir; *"ağlamanın merkezi beyinde gizlidir. Gözyaşı dışarı akarken beyindeki fazla sümüksü sıvıyı da birlikte atıyor ve beyni hasta olmaktan koruyor."* Dönemin bilimsel bilgilerine göre, insanın karakterini belirlediği düşünülen dört vücut sıvısı (kan, sümüksü sıvı, siyah ve sarı atık) vardı. Bu sıvıların dengesi bozulduğunda insan hastalanıyordu. İyileşebilmesi için fazla olanın dışarı atılması gerekiyordu. Hipokrat, bu olayı tanımlamak için, *"temizlenmek/arınmak"* * anlamına gelen *"katarsis"* kavramını kullanmıştır. Ağlamak yararlı idi, sürekli gözyaşı üretildiğine göre bunun dışarı atılması gerekiyordu. Bu düşünce, Avrupa'da geçerliliğini Rönesans dönemine kadar korumuştur. Vücut sıvılarıyla ilgili bu bilgi, bilimsel çalışmalara 17. yüzyıla kadar temel oluşturmuştur. Danimarkalı anatomi uzmanı Niels Stensen, 1662 yılında kadavra üzerinde çalışırken gözyaşı bezlerini keşfetmiştir. Ancak ağlama eyleminin nedeni aydınlatılamamıştır. Birçok filozof, bilim insanı ve şair, gözyaşının bir *"katarsis"*, yani arınma etkisi olduğunda hem fikir olmuşlardır. Örneğin; Descartes, ağlayabilen insanın sevme ve merhamet etme becerisi olduğunu söylemiştir. Ağlayamayan insanın içinin artan bir nefret ve korkuyla dolduğu düşünüldüğünden, Romalı şair Ovidius, 2000 yıl once; *"Ağlamak, öfkeyi siler"*, demiştir.

Aristoteles'e göre, kadınlar erkeklerden daha heyecanlı; yıkılmaya ve ümitsizliğe

daha yatkın ve *"utanma, özsaygı"* gibi duyguları olmayan varlıklardır. -*Ahh !!! Aristoteles, şimdi söyleyecektin sen bunları, bildirecekti bayaaanlar haddini sana...*- O'na göre kadınların daha çok ağlamalarının nedeni de buydu. Günümüzde araştırmalar, ağlayabilen kadınların yaşama, erkeklerden daha olumlu baktıklarını orta koymuştur. O zaman bu, biyolojik farklılıklardan kaynaklanıyor denebilir mi?

Uzmanlar, kısa süre önce gözyaşı bezlerinin cinsiyete göre değişiklik gösterdiğini saptadılar. Şaşırtıcı bir biçimde, erkeklerin gözyaşı üretim sisteminin kadınlara göre çok daha belirgin bir yapısı olduğu, ağlamakla ilgili davranış farklılığının hormonlara, örneğin prolaktine bağlı olduğu tahmin edilmektedir. Çocuklar ve gençlerde prolaktin düzeyi cinsiyetlere göre farklılık göstermez, ağlama davranışlarında da bu nedenle bir farklılık yoktur. Kadınlar ancak 13 yaşından sonra fazla prolaktin üretmeye başladıklarından, gözyaşındaki değişiklikler bu yaştan itibaren gelişir. Bu, hamile kadınlar için de geçerlidir. Hamile kadınlar çok fazla prolaktin hormonu üretirler ve doğal olarak daha çok ağlarlar. Ayrıca geleneklerin etkisini de hatırlatmakda yarar var. Erkekler sert, kadınlar ağlamaya yatkın, zayıf ve narin yetiştirilmektedirler.

İstatistiklere göre, Çinli erkeklerin ancak üç ayda 1 kez, Amerikalı erkeklerin aynı sürede 5-6 kez, Alman erkeklerin 4-5 kez, İspanyol erkeklerin 1-2 kez ağladıkları belirlenmiştir.

İstatistiklere göre, Çinli erkeklerin ancak üç ayda 1 kez, Amerikalı erkeklerin aynı sürede 5-6 kez, Alman erkeklerin 4-5 kez, İspanyol erkeklerin 1-2 kez ağladıkları belirlenmiştir. Yaşamın giderek daha fazla teknoloji ile kuşatılması, ortaya çıkan rekabetçi ve acımasız koşullarda kariyer yapan, çalışan kadınlar için ağlama eylemini azaltan bir etkiye neden olmuştur. Gizli gizli ağlamalarımızı, yastıklarımızın ıslanmasını bunun dışında tutuyorum tabii ki...

İnsanların katarsisi en yoğun ve birincil olarak ağlamakla, gözyaşı dökerek gerçekleşirken, doğanın ne yaptığını bilmek hiç de zor değil. Doğa yağmurlarla ağlamakta... Doğanın arınma aracı da yağmurlar... Ancak, doğa ve iklim olaylarının tarihine baktığımızda bazen gökten birçok kez, yağmur yerine balık, kurbağa, tavuk yağdığına rastlamak mümkün. Örneğin, Mart 2010'da Avustralya'daki çöl kasabasınına,Yaz mevsimi yaşanmayan yılbir anda gökyüzünden balık yağmıştır. Ve balıkların yere düştüklerinde hâlâ canlı olması insanları şaşırtmıştır!. Çok daha geçmişte, 1618'de Macaristan'da kırmızı yağmur ve taş, 1666'da İngiltere'de çamur ve mezgit, 1856'da yine İngiltere'de dikenli balık, 1892'de Almanya'da midye ve 1954'te İngiltere'de kurbağa yağmuru olduğuna dair kayıtlara rastlanmaktadır. Tambora Volkanı 1816 yılında faaliyete geçtiğinde, Endenozya'dan tüm dünyaya yayılan milyarlarca ton kül ile yeryüzü güneş ışınlarına büyük ölçüde kapanmıştır. Sadece kış aylarında değil tüm yıl boyunca dünyada yağışlar kar şeklinde olmuş ve o yıl dünyanın hiçbir yerinde güneş görülmemiştir. Yani yaz mevsimi yaşanmamıştır!.

Muson denince ilk akla gelen Asya ülkelerinin başında Hindistan ve Bangladeş vardır. Bir zamanlar Doğu Pakistan olan Bangladeş, Pakistan, Hindistan ile birlikte kuru ve çok nemli birbirine zıt iki mevsimden oluşan musonları, çok şiddetli bir şekilde yaşamaktadır. Muson yağmurları ile debisi artan 700 adet nehir taşarak, her yıl 18 yaşın altında 18 bin çocuğun boğulmasına neden olmaktadır. Bundan dolayı Bangladeş'te "Uluslararası Boğulma Araştırmaları Merkezi" kurulmuştur. Her yıl 70 bin civarında çocuk da boğulmaktan son anda kurtarılabilmektedir. İnsanlığın çağımızda karada ve suda yaptığı ve yapmaya devam ettiği tahribatın bir sonucu olarak, toprak ve su ile birlikte havanın da bileşimi bozulmuştur. ***Sonuç olarak;*** ne kadar çok sera gazı, o kadar çok sıcak hava. Ne kadar çok sıcak hava, o kadar çok kuraklık, kıtlık, orman yangını, sıcak hava dalgası, tropikal hastalıklar yaşanmakta ve doğada düzensiz yağışlar gerçekleşmektedir. Anlayacağınız insanoğlu, doğanın katarsisini de bozmuştur, göğün gözyaşları mutasyona uğramıştır. Doğa kendi katarsisini yaşarken insanı sel baskınları, asit yağmurları, kuraklık, erozyon gibi olaylarla bir anlamda cezalandırmaktadır. *Gökten rahmet yağsa başıma taşı düşer,* deyimi tam da bunu hatırlatmaktadır...

Sevgili Okur; hadi bu yazıyı edebi bir dille bitirelim mi? Gözyaşları, ister doğanın yağmurları, ister bizim gözlerimizden süzülen damlacıklar olsun, hep aynı şeyi anlatır. Göğün yüzü, bir yandan ufkumuzu karartan kasvetli bulutlarının gözyaşları ile doğaya arınma ve bereket sunarken, diğer yandan da bize gücünün sonsuzluğunu hatırlatmaya çabalar. Biz de öyle değil miyiz? İç dünyamızın yüzünü kaplayan sıkıntılarımızı, dertlerimizi, tedirginliğimizi fırlatıp atmak istemez miyiz? Hüngür hüngür zırlayıp, içimizdeki kara bulutları gözyaşlarımızla kovalamaz mıyız? Haksız ve acımasızca yüklendiğimiz doğa ise, ağlarken insanlığı uyarmaktadır... Anlamalı ve kulak vermeli...

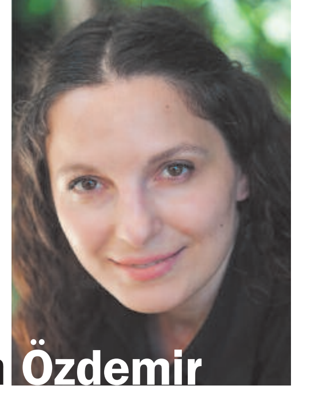
Yararlanılan Kaynaklar:

Bonnard, Andre, (2004), Antik Yunan Uygarlığı, (Çev. Kerem Kurtgözü), Evrensel Basın Yayın, İstanbul.

Cassirer, Ernst, (1997), İnsan Üstüne Bir Deneme, (Çev. Necla Arat), Birinci Basım, İstanbul.

Denkel, Arda, (1998), İlkçağ'da Doğa Felsefeleri, İkinci Basım, Özne Yayınları, İstanbul.

Susmak istiyorum... Ama...

Özlem Özdemir

Konuşmak istiyorum,
Ama kelimeleri kaybettim, bulamıyorum...
Susmak istiyorum,
Her yer çok gürültülü, kendimi duyamıyorum...
Bağırmak istiyorum,
Ama kimse beni duymayacak biliyorum...
Oysa herkes konuşuyor.
Ama ben anlayamıyorum...
Aynı dili konuşuyoruz sanıyordum,
Ama ben bu dili bilmiyorum...
Yabancılaştım her şeye, herkese...
Yürüdüğüm sokaklar aynı da ben sanki misafirmişim gibi...
Tanıdığım insanları bile artık tanıyamıyorum.
Burası benim kentim mi?
Bilmiyorum.
Burası benim ülkem mi?
Artık onu da bilmiyorum.
Ait olmak ne demek, işte ilk kez onu sorguluyorum...
Ben mi değiştim, insanlarımız mı, dünya mı?
Ne anılarımı diri tutacak yerler kaldı,
Ne yeni anıları paylaşacak o güzel insanlar,
Ne de o heyecan içimde, içimizde...
Neden arasak öyle çok ki...
İşte, bakın, bu ülkede çocuklara tecavüz edildiği ortaya çıkıyor,
Daha doğrusu nihayet konuşuluyor!
Ve bu ülkede yer yerinden oynamıyor!
Ama benim içim, inancım, umudum bir kez daha yerle bir oluyor...
Biz bu hale ne zaman geldik çözemiyorum...
Yetmiyor, aileden sorumlu bir kadın bakan, üstelik anne,
Çocukları koruyacakken, o çocukların hayatlarının karartıldığı yeri koruyabiliyor!
Nasıl diyorum, nasıl bu kadar vicdansız olunabiliyor?
Kadın bedenine sahip olmak demek yetmiyor,
Bir kez daha görüyorum...
Ben çocukken güzeldi benim ülkem diye düşünüyorum,
Acaba çocuktum da bana mı öyle geliyor?
Ama yok, bir çocuğun kılına zarar gelse susmazdı insanlar,
Böyle hatırlıyorum...
Ve çocukluğumdaki ülkemi özlüyorum...
Çünkü bu ülkede kendimi artık hiç mutlu hissetmiyorum.
Ve bu yüzden canım yanıyor...
Bir yokuştan aşağı hızla yuvarlanan milyonlar gibiyiz.
Ne nereye gittiğimiz belli, ne yolun sonunda bizi ne beklediği,
Bilinmezin içinde savrulup duruyoruz.
Tıpkı sözcükler gibi...
Cümleler havaya savrulup duruyor.
Herkes konuştuğuna inanıyor,
Ama kimse kimseyi duymuyor.
Kimse kimseyi anlamaya bile çalışmıyor.
Uğultu, bütün duyduğum koca bir uğultu...
Avazım çıktığı kadar bağırmak istiyorum,
Ama biliyorum kimse beni duymayacak.
Susayım istiyorum,
Ama uğultunuzdan kendi sesimi duyamıyorum...
Sesimi özledim...
Sesim de, özlediğim ülkemle birlikte kaybolup gidecek mi?
Uğultuya boyun eğip sessizliği kabullenmeli mi?
Yahut başkaldırıp bu gürültü kirliliğini mi delmeli?
Bilmiyorum.
Susayım diyorum da
Sesimi kaybetmekten ölesiye korkuyorum.
Sesimi kaybedersem kendimi yitiririm,
Kimse için kendimi yitirmek istemiyorum...
Belki de ait olacağın tek yer, kendi sesindir...
Belki de ait olmak, sesine sahip çıkmak demektir...

Not: 8 Mart özel sayısıyla misafir olduğum Bayan Yanı'nda bundan böyle artık ben sizin misafirinizim. Bayan Yanı'na beni aralarına davet ettikleri için teşekkür ederim...

Öldürmüyor Sevgilim ve Fakat Yaşatmıyor da Bu Korku Bizi

Arzum Uzun

Instagram/arzumuzun

Ankara'nın göbeğinde, Kızılay'da bomba patladı. İkinci kez. Bir ülkenin başkentinde ikinci kez bomba patlıyor. Dakikasında yayın yasağı geliyor. Ve elimizden, ölü sayısı elliyi geçmedi diye sevinip terörü lanetlemekten fazlası gelmiyor.

Dev bir fanusun içinde, kendi çaresizliğimize hapsolmuş vaziyetteyiz. Başımıza gelenleri bile, başkalarının uygun gördüğü kadar izlemekteyiz. Basına koyulan yayın yasağı yetmiyor haber almamızı durdurmak için. Sosyal medya da duruyor. Susuyor hayat. Tepemizde dolaşan kara korku bulutunun altında, boşalıyor sokaklar. Bizlere, tırnaklarımızı yiyerek bir sonraki bombanın nerede patlayacağını tahmin etmekten fazlasını bırakmıyorlar.

Ve patlıyor o bomba. Bu kez Taksim'in göbeğinde. Alman konsolosluğu vatandaşlarını uyarır, kepenklerini indirir, okullarını kaparken; İstanbul Valiliği "Sorun yok, her şey provokasyon" diyor. Bazı gazeteler, Almanları ortalığı karıştırmakla suçluyor. Ve aynı gün patlıyor bomba. İstiklal Caddesi'nin göbeğinde. "Neyse ki sabah onda" diyoruz bu kez de. "Neyse ki, ölen sayısı az" diyoruz. Çaresizlikten ve korkudan ne diyeceğimizi bilemiyoruz aslında... Saçmalıyoruz. Birileri çıkıp "Ölenler Türk değil zaten rahat olun" bile diyebiliyor yani. "Güvenlik zafiyeti yok" diye ekliyorlar sözlerine.

Güvenlik zafiyeti yok, biliyoruz. Çünkü biz yıllardır kelle koltukta yaşıyoruz. Kefenimiz giyip çıkıyoruz sokağa. Ölümün nereden geleceğine dikkat kesiliyoruz. Kalabalıkta yürüyemiyoruz; canlı bombalardan korkuyoruz. Tenhada yürüyemiyoruz; biri atlar da tecavüz eder, adımız kayıtlara kırıttı da hak etti geçer diye korkuyoruz. O kadar çok korkuyoruz ki...

Başlarına bir şey gelecek diye içimizin titrediği çocuklarımızı bile koruyamıyoruz. Kız çocuklarımızı, erkek çocuklarımızı... Koruyamıyoruz. Eğitim verme iddiası taşıyan kurumlarda tecavüze uğruyor çocuklarımız. Korkuyoruz, koruyamıyoruz. Biz bu ülkede güvende olmadığımızı biliyoruz. Biz bu ülkede adalet olmadığına eminiz. O kadar eminiz ki, bu kadar emin olamazdık herhalde.

Ülkemizde suç işleyip salıverilen, başka ülkede yakalandı da ceza alacak diye kolkola girip halay çekiyoruz. O ülkenin savcısına Twitter'dan teşekkür mesajları atıyor, "Abim buradan bir isteğin var mı?" yazıyoruz. O savcıyı hepimiz takibe alıyoruz. Elin oğlu adaleti sağlayacak diye kalkıp göbek atıyoruz.

Biliyoruz...Bu ülkede adalet, sadece güçlüden yana. Haklıdan değil. "Alışmayacağız" yazıp duruyoruz ya sağa sola... Çoktan alıştığımızı unutuyoruz. Biz yıllardır böyle yaşıyoruz. Değiştirmek için kim baş kaldırsa, içeride buluyor kendini. Korkuyoruz. Bir sabah kalkar da bize kayyum atarlarsa diye korkuyoruz. Konuşursak kaldırıp Silivri'ye tıkarlar diye korkuyoruz. O kadar alıştık ki bu korkuya, o kadar alıştık ki susturulup sindirilmeye, hayata da internet gibi VPN üzerinden bağlanıyoruz.

Tek hayalimiz, Avrupa'ya vizesiz çıkabilmek. Kaçıp kurtulmayı umuyoruz çünkü... Bu ülkede yaşamaktan korkuyoruz. Can güvenliğimiz yok. Irz güvenliğimiz yok. Bizi koruması gereken herkes karşımızda duruyor.

Biz, korkuyoruz. Çünkü onlar duymak istemiyorlar sesimizi. Sosyal medyayı susturursa istikrar sağlanacak sanıyorlar. Ölenlerimizin cesetlerini tek parça bulduğumuz için sevinirken biz... Onlar oyun var diyorlar, komplo var diyorlar, terör diyorlar...

Yapmadıkları her şeyin suçunu birilerine atıp devam ediyorlar yaşamaya. İstiklal'de can pazarı varken, bir sonraki gün tam kadro nişan yapıyorlar. Ölülerimizin cesetleri soğumamışken, açılışta kurdele kesiyorlar. Ülkenin Doğusu yerle bir olmuşken, her şey istikrar için diyorlar.

Biz ölüyoruz. Ölmekten korkuyoruz. Onlar duymuyorlar. Susturuyorlar sesleri. Yayın yasağı diyorlar. Zaten "Yayın Yasağı" dediğin nedir? Türklere has bir yemek. Milli felaketlerden sonra yenir.

> **Zaten "Yayın Yasağı" dediğin nedir? Türklere has bir yemek. Milli felaketlerden sonra yenir.**

Bu ülkede yaşanan, terör müdür, terörle mücadele midir yoksa iç savaş mı, bilemem. Ben Suriye'de olanları bilirim. Terör diye başlayan kavganın, iç savaşa dönerek talan ettiği toprakları bilirim. Suriyeli halkın canlarını kurtarmak için yollarda ziyan olduğunu bilirim.

Ben ölenleri bilirim. Başkaları öyle istiyor diye ölenleri. Suriyeliler kaçıp bize sığındılar. Avrupa bile istemiyor onları. Sırf bu yüzden rüşvet teklif ediyorlar bize. Şunları başımızdan alın diye. Serbest dolaşım hakkı diyorlar. Peki ben size soruyorum; ola ki buralarda işler biraz daha karışırsa, o serbest dolaşım hakkıyla Avrupa alacak mı bizi? Yatırmayacak mı kapılarda Suriyeliler gibi? Süründürmeyecek mi?

Cevap vereyim; yumurta kapıya dayandığında, tipimize, çaresizliğimize bakıp almayacaklar bizi o sınırdan. O sınırda kalacağız. Geri de dönemeyeceğiz o sınırdan. Dönecek yer bulamayacağız. Dönecek yerimiz kalmayacak. Suriyeliler bize sığındı ama bakalım biz kimse sığınacağız?

Konserleri erteleyip yaşamı durdurarak, Sokağa çıkarken iki kere, üç kere düşünerek, bakalım ne kadar daha yaşayacağız? Bir ülkenin göbeğinde bombalar patlıyorsa, orada beklenmeyen her zaman beklenendir. Ölüm ve korku, tek gerçektir. Bakalım bu gerçeğe daha ne kadar alışacağız?

Birisi şöyle yazmış "Ülkenin doğusu evine giremiyor, batısı evinden çıkamıyor." Ne kadar doğru. Korku tek gerçeğimiz. Şimdilik. Öldürmüyor sevgilim ve fakat yaşatmıyor da bu korku bizi...

8 MADDEDE GEÇEN AY:

1- İSTİKLAL CADDESİ PATLAMASI:

İstiklal Caddesi, patlamadan sonra İstikrar Caddesiydi. Bomboş. Korkudan kimse evinden çıkamıyordu. İlerleyen günlerde de durum çok değişmiş gibi değil. Artık insanlar, bomba patlayacak diye sokağa çıkmaktan ürküyorlar. Watsapp'tan sürekli mesajlar yağıyor, bugün şurası yarın burası patlayacak diye. Henüz yeni bir patlama yok ama korkusu yetiyor. Kızılay patlamasından sonra kırmızı-beyaz çizgili kazaklı kızın, İstiklal patlamasından sonra canlı bombanın kopan kafasının ve elinin fotoğrafı hafızalara kazındı. Neyse ki canlı bombanın kim olduğu bulunmuş. Çok şükür. Fotoğrafı telefonuma kadar düşen adamın kimliğini tespit ettiğiniz için tebrik ederiz.

2- YAYIN YASAĞI VE KRİZ HABERCİLİĞİ:

Ankara patlamasından sonra gelen yayın yasağını, devlet kanalı TRT deldi. Yurt içine yayın yapmayan TRT, yurt dışına yayın yapan TRT WORLD kanalından, patlama yerine canlı bağlandı ve bilgileri detaylı aktardı. Ölü sayısının kaç olduğuna kadar her şeyi, TRT'den öğrendik böylece. Tam bir orantısız zeka örneği. Herhalde dünyaya, bizde yayın yasağı yok mesajı vermek istediler. Ama TRT WORLD'ün Digiturk'ten yayın yaptığını unuttular.

Bu arada, bir gazetenin internet sitesi, Beyoğlu'nda yaşanan patlamanın ardından, Nişantaşı'nda patlama var diye haber yaptı. Ertesi gün aynı haberi kendi gazetesinde yalanlayıp suçu Twitter medyasına attı. Ben araştırmadan atılan twitlere göre haber yapıyorum demenin somut delili bu herhalde.

3- ENSAR VAKFI VE AİLE BAKANI:

Sema Ramazanoğlu Hanım, vakıfta yaşanan 45 erkek çocuğa tecavüz vakası için şöyle buyurdu "Bir kereden bir şey olmaz. Bir kurum böyle karalanmaz." Ortada 45 tecavüz vakası varken söylüyor bunu. 45! Ve ortaya çıkıyor ki mesele bir kerelik değil. Bir kişinin suçu değil. Vakfın kurucusu hakkında 1980 yılında tecavüz suçlamasıyla açılmış bir dava var. Ortada tutanakları dolaşıyor. 2008 yılında vakfın Çorum Şube başkanı Zekai İşler, iki kız öğrenciye tecavüz suçundan hapis cezası almış. Yine aynı isim, 2010 yılında bir tecavüz davasının daha müsebbibi. Yine mağduru çocuk. Rize'de başka bir Ensar vakfı yetkilisinin iki erkek çocuğa tecavüz suçlaması olduğu söyleniyor. Gördüğünüz gibi hanımefendi, sizin göreviniz çocuklarımıza sahip çıkmak. Tecavüzün keresini saymak ya da Ensar Vakfı'nın arkasında durmak değil. Zaten mesele de Ensar vakfı değil; çocuklar... Bizim çocuklarımız.

Sosyal medya diyip geçmeyin. Güç, güçtür. #stopchildrapeinturkey tagiyle bu rezilliğimizi dünya da öğrendi. Şu Amerikalı Hintli savcıdan, Bharara Abi'den bu konuda da mı yardım istesek? Bir el atar belki.

4- DERBİLER:

İstiklal'de gerçekleşen patlama günü, Beşiktaş-Antalya maçı oynanıldı. Ertesi gün Fener-Galatasaray derbisi iptal edildi. Son dakika. Herkes başka bir şeye tepki gösterdi, her kafadan bir ses çıktı. Birilerinin Beşiktaş'a kastı, Fener'e sempatisi mi var bilemem... O gün iptal edilmeyen tek şey, Sümeyye Hanım'ın İstanbul'daki nişanıydı. Tek bildiğim bu.

5- REZA ZARRAB ve PREET BHARARA:

Reza'nın Amerika'da yakalanışı sosyal medyada halaylar ve şenliklerle kutlandı. O kadar acayip twitler atıldı ki, gülme krizine girdik. İnsanlar adalet yerini bulunca mutlu oluyor. İnsanlar iyilerin kazanacağına, kötülerin cezasını bulacağına inanmak istiyor. İnsanlar bu umuttan hayata tutunuyor.

Bu arada Reza'nın hakkında 75 yıl isteniyor. Anlayacağınız gidiyor gönlümün efendisi... Kendisini yakalayan savcı Bharara, fahri abimiz ilan edildi ve anında dünyanın reel Türk takipçisini kazandı Twitter'da. Adama o kadar çok "Buralardan bir şey ister misin abim?" yazdılar ki, sonunda çıkıp "Hediye kabul etmiyorum" diye açıklama yapmak zorunda kaldı. Oysa biz bir kol saati yollamak isterdik kendisine... Kader. Adalete nasıl da açız. Hak yerini buldu diye sevinç gözyaşı döküyoruz. Onu da biz bulduramadık. Elin oğlu buldurdu. Bakın, bu öğrenilmiş çaresizliktir. Zavallılıktır. Bu korku evreninde yaşamanın ispatıdır.

6- ALİ AĞAOĞLU VE ORTANCA EŞİ:

Görgüsüzlüğün zenginlik nişanesi sayılması, paranın el değiştirmesi ile gerçekleşmişti. Biz de Ağaoğlu'nun evliyken değiştirdiği sevgililerine alışkındık. Diyorum ya, her şeye alışkınız biz. Ancak Beyoğlu'ndaki patlamanın ardından çıkıp "Biz de ortanca hanımla patlamanın olduğu yere gittik. Fakir karanfil bırakıyor, biz gül bıraktık" diyerek kahkaha atması bardağı taşıran son damlaydı.

Ortada ölüm var. Cenaze var. Adam çıkmış yasal olmayan yollardan kurduğu hareminden ve parasından söz ediyor. Gülüyor. Ağaoğlu için vicdan bir kadın adı belli ki. Gerçi kadının adı yok bu hikayede. Kod adı var: Ortanca Hanım.

7- HİDAYET VE KARELİ CEKETİ:

Basketboldan emekli olan Hido, 60 bin lira maaşla cumhurbaşkanı danışmanlığına atandı. Atanır atanmaz da üstünde meşhur kareli ceketlerden biri belirdi. Bu ceketler bir tür kurum içi üniforma mı acaba? O tarafa kim yaklaşsa üzerinde beliriveriyor. Ayrıca merak içindeyim, bu olup bitenlerle ilgili, sırasında ve sonrasında Hidayet Bey, 60 binlik ne akıl verdi acaba? Bize sorsalar, biz bedava da verirdik. Bir keresinde basketbolcu bir çocukla flört etmiştim... Çocuk sadece basket topu hakkında fikir sahibiydi. Dolayısıyla ilişkimiz pek uzun sürmedi. Önyargılı olmak istemiyorum ama söyleyeceklerim bu kadar kısa ve derin.

Ayın A Noktası:

Zavallı çocuk kalbim
Bir kez daha düşüyor tırabzanlardan
Ölü anların üstüne.

Terörist Bahar, Savaşa Karşı...

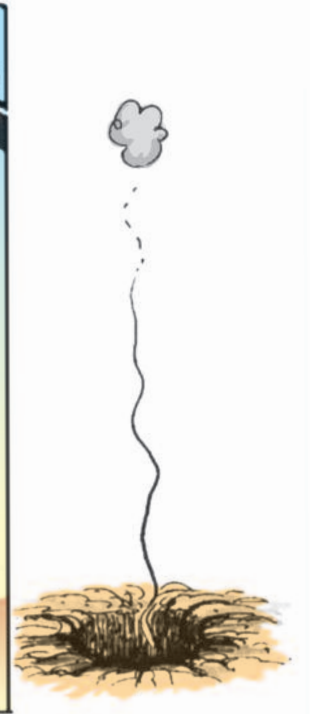

Romantik

feyhan güver

Selime

İki dilli hikayeler

RAMİZE ERER

Postacı şapkasıyla ortada duran kız benim. Bu fotoğraf çekildiğinde Bulgaristan'dan yeni gelmiştik. Yiyintilerimizi alıp bir trene atlamış, bütün bir aile Türkiye'ye zorunlu göç etmiştik.

Maykam (anne) geldiğimiz ikinci günü bir deri fabrikasında çalışmaya başlamıştı. Bu işi ona, her sene, satmak için üst üste giydiği deri montları, külotlu kadın çoraplarıyla bize gelip kalan Azem enişte bulmuştu. Annem işini sevmiş, ben onun üstüne sinen deri kokusunu hiç sevmemiştim.

Oysa Bulgaristan'da Malina (Ahududu) kokar, ona sarılınca koklamaya doyamazdım. Yazları Tekese (kooperatif) gider malina, kiraz, tütün toplardı. Kışları, babamla devletin dükkanını işletirlerdi. Babamın bir çarşafı havalandırır gibi, müşterilerin önüne serdiği kumaşlar, domuz sosisleri, bayıldığım vafıllar, dayanamayıp gizlice içtiği konyaklar, mastikalar, ot biçmeye yarayan kosalar satardık.

Sosyalizm varken orada mutluyduk biz. Maykam 8 martta arkadaşlarıyla buluşur, eğlenirlerdi. babam ona çiçekler verirdi. Yorulduğunda tanımadığı bir adamın motorunun arkasına atlar, işten eve dönerdi. Burda ki gibi başı öne eğik ve ürkek yürümezdi yolları. Hayat doluydu.

Sabah eren kalkıp camdan bakanları şaşırtmak için bütün gece usul usul ama ısrarla karlar yağardı. İsmini aldığım en yakın arkadaşım Slvia ile kartopları oynar, kardan donak dede (noel baba) yapardık. Evdeki ismim Selime, dışarda kullanmak zorunda olduğum ismim Slvia idi. Asimilasyon için Bulgar isimleri verdiler bize.

Yeni ismimden o kadar etkilenmiştim ki, uzun süre gözlerimi kısarak bakmış, şaşırmış gibi açık, kocaman gözlerimi, Slvia'nın çipil gözlerine benzetmeye çalışmıştım.

Maykamın ismi Fatma, Anna, babamın ismi Cemal, Dimitri, sestram (kızkardeş) Zehra, Zaro olmuştu.

Evin dışında, Türkçe konuşmamız, gençlerin camiye gitmesi, düğün, sünnet düğünü, mevlüt yasaktı. Hepsi kaçak yapılırdı.

Ama maykamı etkileyen bu eziyetlerden çok komşumuzun kızının durumu oldu. İki aylığına askere alınan Havva, hamile olarak geri döndü. Karnı burnunda olana kadar evden çıkmadı. Kimseye görünmedi. Dünyaya getirdiği güzeller güzeli kızı Hasibe'ye bir kere dokunmadı, öpüp koklamadı. Ruh gibi dolaştı ortalıkta. Benzer hikayeler, her geçen gün arttı. Askerlik yaşım yaklaştıkça maykamın benim için endişeleri, kabusa dönüştü. Mezuniyet törenini bile beklemeden Türkiye'ye göç etmeye babamı ikna etti.

Sosyalizm varken orada mutluyduk biz. Maykam 8 martta arkadaşlarıyla buluşur, eğlenirlerdi. babam ona çiçekler verirdi.

Buraya gelir, gelmez babam bratlarıma (erkek kardeş) davullu zurnalı bir sünnet düğünü yapmış, çok sevdiği mastikalardan kör kütük olana kadar içmişti.

Dâdom (dede) geride kalan akrabalarına küsmüş, bir daha görüşmemişti. "Gavur oldu onlar, ölülerini bandolarla gömdüler, arkalarından bir mevlüt bile okutmadılar" demişti.

Bana yazdığı son mektubunda iki aylık askere gideceğini yazan çok sevdiğim arkadaşım Slvia'yı, kravolarımızı (inek), gızkalarımızı (kaz), bahçesinde mışkatlar (sardunya) olan evimizi özlüyorum hala.

Duvar ustası olan babanm, çok çalışıp bir kaç sene içinde aynısından burda da yapacağına söz verdi.

GRAHAM BELL'İN GİZLİ DÜNYASI

"ALO"

İPEK ÖZSÜSLÜ

Not: İnternette dolanan bu hikayenin yalan olduğu söyleniyor..
Varsın olsun.. Bizim işimiz gerçeklerle diil.. İpek.

PEKİ SİZ KİMLERDENSİNİZ?..

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

aksoyezgi@gmail.com **Ezgi Aksoy**

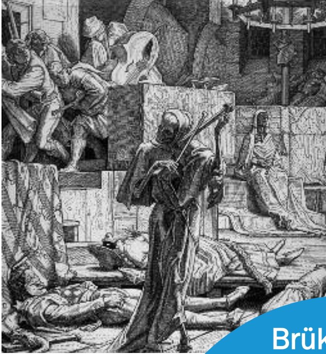
• Her ay bu köşeye, meydana gelen bir bombalı saldırıda hayatını kaybedenleri anarak başlamaktan yıldım. Vicdana dair ne varsa, bir bir uzaklaşıyor. Bir "**vicdan çağı**" diliyorum gezegene. Büyük bir gönül patlamasıyla tüm gezegene yayılacak bir vicdan çağı.

• Önce **Ankara**, arkasından **İstanbul, İstiklal Caddesi.** Bu ay, bir aya iki bombalı saldırı sığdırdılar Türkiye'de. Arkasından **Brüksel**'de patladı bombalar, **Irak**'ta patladı ve en son **Pakistan**'da çocuklarla dolu bir lunaparkta. Bu köşeyi hazırladığım sırada ajanslara **Nijerya**'da **Boko Haram**'ın bir kasabada 86 kişiyi ateşli silahlarla, yakarak öldürdüğü bilgisi düştü. Görünüşe göre, şeytanın yeryüzüne inişi gerçekleşmiş. Ancak sadece bir bedende hayat bulmak yerine, dünyanın bir bölgesine yayılmayı tercih etmiş.

• Bir insanın onlarca hatta yüzlerce insanı son derece hain ve acımasız bir yöntemle patlatarak, yakarak cennete gidebileceğine inanması ne kadar da, nasıl desem, **manyakça** bir düşünce. Ortalama bir insanı bu hale getirmek için harcanan mesai ve emek ise; insanlar ve zamanlar üstü "**gerçek kötülük**" dediğimiz şeyin ta kendisidir.

• **Ortaçağ Avrupası**nda özellikle **veba** günlerinde **Azrail**, yerleri süpüren siyah şapkalı pelerini ve elinde tırpanla resmedilirdi. Hatta vebayı yayan varlık olarak, bizzat vebanın kendisi olarak resmedildiği pek çok klasik eser de mevcuttur. Bugün için bir Azrail tasviri yapmamız gerekse; en belirgin özellik belini ya da göğsünü çevreleyen teller ve patlayıcılarla bomba düzeneği olurdu sanırım. "Modern insan" için ne acı bir tecelli... Vebadan, kara humması, sıtmadan kurtul; ve gel şehirlerin ortasında, bir salgın gibi, bombalarla yok ol.

• **Çağın vebası: dinsel radikalizm.**

• Türkiye'deki saldırılardan sonra **Abdülkadir Selvi**, "terörle yaşamaya bir süre daha alışmalıyız" açıklamasını yaptı. **Numan Kurtulmuş** ise, "halkımız güzel sınav veriyor" dedi. Demek bu bizim sınavımız. Sınavı geçip level'ı atlarsak, ödül olarak Recep Tayyip Erdoğan'ı başkan yapıyorlarmış.

• "Alışmayacağız" diyoruz da, aslında biz yıllardır alıştığımız için delirmedik. Ya alışacaksın, ya delireceksin dediler. Biz, alışmayı seçtik. Ya delireceksin, ya unutacaksın dediler. Biz unuttuk... geçen ay öldün. Adın neydi, bilmiyoruz.

• Brüksel'deki saldırılardan sonra **Dış İşleri Bakanlığı** vatandaşları Brüksel'e gitmemeleri konusunda uyardı. Dış İşleri haklı, bizdeki bombalar daha güzel, daha çok ve sık patlıyor. Brüksel'e gitmeye gerek yok.

• Bence sadece Türkiye'ye değil, tüm dünyaya örgütlü bir kadın hareketi lazım. Şöyle ki; kadınların bir an önce çocuk doğurmayı durdurmaları gerekiyor. Gerçekten, tamamen... Egemenler, bombaları körükleyenler, savaşların tarafları şunu anlayana kadar tek bir bebek bile doğmamalı yeryüzünde: Sizler topyekün savaşı durdurana kadar, kadınlar öldürülecek çocuklar doğurmayacaklar.

• **Rıza Sarraf**'ın ani tutuklanması, bünyemizde sanki bize de demokrasi, adalet, hukuk varmış da, biz de o atmosferden nefes alıyormuşuz gibi bir etki yarattı. Yani Rıza'nın tutuklanması bizde kafa yaptı. Memlekette oksijen az, ondandır.

• Ben savcının dürüst, adaletli ve şiş kebap sevenini severim.

• Özet geçiyorum: Kahrolası federaller tutuklamalarla ilgileniyor, Ankara'nın güvenliğine CIA, İstanbul'un güvenliğine de Alman istihbaratı bakıyor. Biz de ısrarla "**bırakın bizi, biz ortaçağda yaşamak istiyoruz**" diye kendimizi kırıyoruz.

• Türkiye için en az veba kadar tehlikeli başka bir salgın daha var; o da çocuk istismarı. Bombalı saldırıların birleştiremediği insanımızı, çocuk istismarı bile birleştiremiyor. "**Ensar Vakfı'nda çocuklara tecavüz ettiler, ama Kuran da öğrettiler**" diye tweet atabilen kadınlar ve hastalıklı vicdanları kol geziyor zira.

• **Aile Bakanı Sema Ramazanoğlu**'nun, **Ensar Vakfı**'nda yıllardır süren tecavüzü, "bir kereden bir şey olmaz" diye hafifletmeye çalışması tüyler ürperticiydi. O hanımhanımcık naif sesi ve yüzündeki "ne olmuş canım, olur öyle" ifadesiyle, kanımın bedenimden çekilmesine neden oldu Sayın Bakan. Dünyanın belki de en adi suçunu, bir röportaj sırasında kısaca bahsederek ve neredeyse hiç önemsemeyerek aklamaya çalışan, benim aile bakanım olamaz. Olmamalı!

• Bağzı gazetecilerle Ensar Vakfı konusunda aynı düşünmüyoruz. İllegal ve denetimsiz yurtlarında yıllardır süren tecavüze rağmen, "**Ensar Vakfı'nın bunda suçu yok**" demek, hiçbir şey değilse bile düz yalancılıktır. Ensar vakfı tecavüzleri bilmiyorsa böyle vahim bir olayı fark edemediği için, biliyorsa ve örtbas ettiyse de bunun için suçlu. Ötesi var mı?

Brüksel'deki saldırılardan sonra Dış İşleri Bakanlığı vatandaşları Brüksel'e gitmemeleri konusunda uyardı. Dış İşleri haklı, bizdeki bombalar daha güzel, daha çok ve sık patlıyor. Brüksel'e gitmeye gerek yok.

• FBI'ın geçenlerde Türkiye'de çocuk pornosu nedeniyle yakalattığı ilahiyatçı **Hüseyin Sarıoğlu** da Ensar Vakfı bağlantılıymış. Ayrıca vakfın kurucuları ve şube başkanları arasında daha önce tecavüzden yargılanmış isimler var. Ama vakfın suçu yok tabi, haşa!

• Ensar Vakfı'ndaki tacizler ortaya çıktıktan sonra, vakıf yetkilileri ifadelerinin alınması için bile gözaltına alınmadı. Ancak vakfın önünde tacizi protesto eden üç kadın, karga tulumba gözaltına alındı. Üstelik gözaltına alınırken, tacizle tehdit edildiler. Öyle yani...

• Ülkedeki en adi çocuk istismarı davalarından biri **Diyarbakır**'da yaşandı. 50 zihinsel engelli çocuğa istismardan yargılanan taksiciye, mahkemenin "**erken boşalma**" indirimi yaptığı ortaya çıktı. Mahkeme, istismar işlemi layıkıyla tamamlanmadığından, tecavüzcünün suçunu indirmiş. Bu karar, genel olarak tecavüz davalarında mahkemelerin mağduru değil, suçluyu ve suçlunun çıkarlarını baz aldığının alenen ilan edilmesinden başka bir şey değil. Tiksiniyorum.

• Nokta Dergisi'nin iddiasına göre, **Uşak**'ta özel bir lisede bir öğretmen, etüt sırasında sorduğu soruyu bilemeyen öğrenciden ceza olarak iç çamaşırını çıkarmasını istemiş. Bu kadar sapığın bir anda, hem de eğitim kurumlarında ortaya çıkması, tesadüf olamaz ya... Bence bir yerden salınıyor bunlar. Bu sapıkların membağını bulmak ve üstüne beton dökmek lazım.

• Artvin'de de bir **İmam Hatip** öğretmeni, erkek öğrencilerine cinsel istismardan tutuklandı. **Karaman, Uşak, Diyarbakır, Artvin, İstanbul, Ankara...** İllerimiz artık doğal güzellikleri ya da tarihi eserleriyle değil; kaçar çocuğun istismar edildiği istatistikleriyle anılır oldu.

• Mersin'de **Milli Eğitim Müdürlüğü** ile **Müftülük**, "**Minik Yürekler Kardeşlik Bilincinin Farkında**" adı altında "**okul-cami bütünleşmesi projesi**"ni hayata geçirdi. Projenin hedefleri arasında, "dinin dinamizmini ilkokul çocuklarına erken yaşlarda keşfettirmek" yer var. Projenin özetinde ise camiler "halk üniversiteleri", fakihler ve alimler ise bu üniversitenin "hocaları" olarak tanımlanıyor.

• Diyanet ve **Bodrum Müftülüğü**, Bodrum'daki dünyaca ünlü mavi bayraklı **Camel Beach Koyu**'ndaki hazineye ait araziye 30 milyon lira harcamayla **İslam Tanıtım ve Bilgilendirme Merkezi** yapacakmış. Demek ki koca Türkiye'de İslamı tanıtmak için mavi bayraklı sahilden başka yer yok.

• Ayrıca yüzde 100'e yakını Müslüman olan bir ülkede, İslamı kime tanıtmayı amaçlıyorlar acaba? Sahile vuran dalgalara? Denizdeki balıklara? Kumsaldaki milyarlarca kum zerreciğine?

• İlkokul çocukları için bütünleştire bütünleştire okulla camiyi bütünleştirmek... Üstelik cinsel istismar, çocuk tacizi ve çocuk gelin müesseseleri almış yürümüşken. Oysa ihtiyacımız olan 5 yaşındaki çocukların camiyle bütünleşmesi değil; akıl, muhakeme ve bilimle bütünleşmesi olmalıydı.

• Gün geçmiyor ki yol göstericimiz, ışık saçanımız **Diyanet**; yeni bir fetvayla yolumuzu aydınlatmasın. Son olarak Diyanet İşleri, "**ateistle evlenilmez, ateistin kestiği kurban yenmez**" buyurdular. Ateistin neden kurban keseceği bir yana, bunun fetvası mı olur; **Leyla ile Mecnun** bile daha kolay bir araya gelir yani.

• Bir diğer yolumuzu aydınlatan fetva ise, **Prof. Rifat Okudan**'dan geldi. Profesörden fetva mı olur demeyin. Kedileri "**çocuk ahlaklı olsun diye cinsel ilişki sırasında şeyhinizi düşünün**" buyurmuşlar. Hocam şeyhi olmayanlar napıcak? Şeyhi olmayanlar için siz şeyh dağıtacak mısınız?

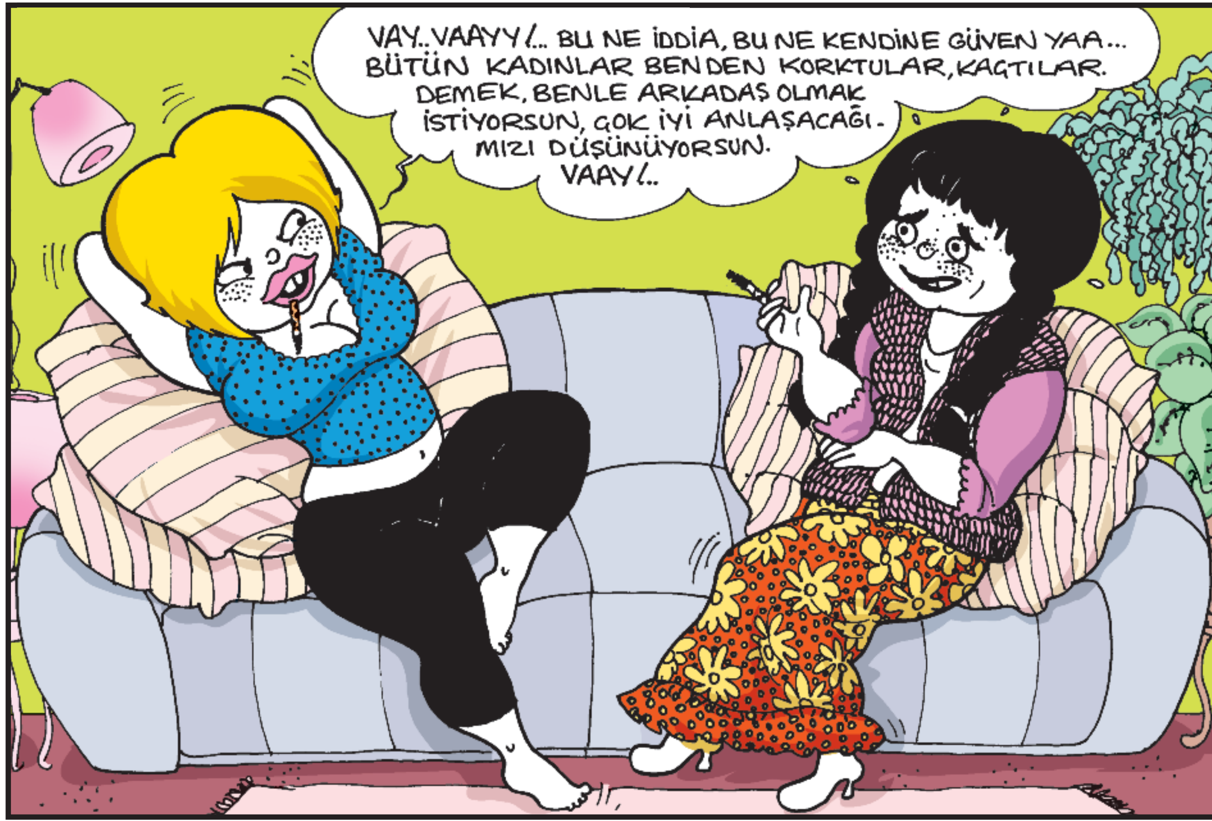

• Sabahattin Zaim Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Bülent Arı, "**ben cahil insana güveniyorum, ülkede okumuş insan oranı arttıkça beni afaganlar basıyor**" demiş. Bülent Emmi, sen yanlış meslek seçmişsin ama?

Devamı 20. sayfada →

KÖTÜ KIZ

Ramize Erer

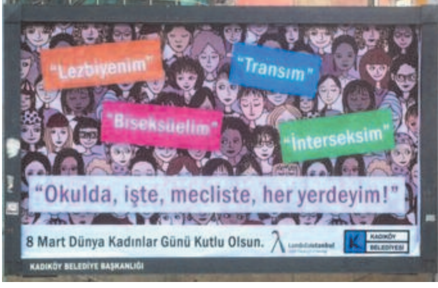

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

• Bir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü daha geride bıraktık. Ve bir kez daha Sayın Cumhurbaşkanımız, anne olmayan her kadının kadınlar gününü lanetledi. "**Kadınları annelikten koparan ve bize yabancı olan her şeyi lanetliyorum**" dedi kısaca.

• Hayat ne tuhaf lan... Bugün lanetleniyorsun, senden kötüsü olmuyor; yarın bir gün doğum yapsan, hoop cennet kapıları ayaklarının altına seriliveriyor.

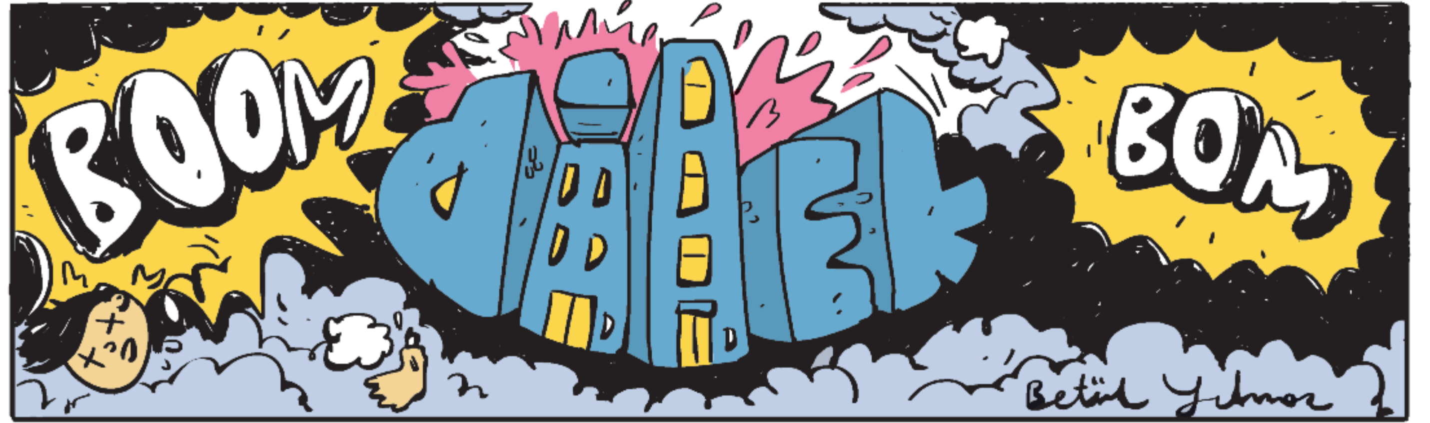
• Ekvador'da Erdoğan'ın korumalarının dövdüğü kadınlar, Erdoğan'ı **BM**'e şikayet ettiler. Yaptıkları basın toplantısında, korumaların özellikle kasıklarına ve göğüslerine vurduğunu belirttiler. Sevgili Ekvadorlu kadınlar... Biz doğum kontrol yöntemlerini öğretmenin işkence sayıldığı, ama kadınların kasıklarını tekmelemenin alkışlandığı bir ülkeden geliyoruz. Bence bize pek bulaşmayın.

• "**Aile planlaması adı altında doğum kontrol yapıldı.**" Bu sözler cumhurbaşkanına ait. Bunda ne var anlamadım. Aile planlaması zaten doğum kontrolüdür, istendiği ve bakılabilecek kadar çocuğun planlanmasıdır. Sanki aile planlaması adı altında her aileye 70'er çocuk doğurtmuşlar...

• Bursa Osmangazi'de **Şehit Komando Er Samet Saraç Anadolu Lisesi**'nin parmaklıklarına "**okulumuzda cuma namazı kılınmaktadır**" diye tabela asılmış. Bu ne ya "yumurta bulunur", "peynir gelmiştir" gibi.

• **TÜBİTAK**, ortaöğretim öğrencileri arasında araştırma projeleri yarışması düzenlemiş. Yarışmaya giren araştırma projeleri arasında "**kanseri yenmede duanın etkisi**" konulu bir araştırma da var. Ben ortaöğretim değilim, ama benim de bir araştırma proje önerim var: TÜBİTAK'ı doğrudan Diyanet'e bağlasalar, bundan daha fazla diyanetin kendisiymiş gibi davranabilir mi?

• IŞİD davası sonuçlandı ve 96 sanık da beraat etti. Beraat edenler arasında IŞİD'in Türkiye sorumlusu olduğu düşünülen "**Ebu Hanzala**" kod adlı **Halis Bayancuk** da var. Bu şahsın tehdit içeren videoları daha düne kadar internette

dolaşımdaydı. Ama eminim çok öfkeli olduğundan tehdit etmiştir Türkiye'yi. Çünkü esas teröristler, şuan tek kişilik hücrede tutulan **Esra Mungan** gibi akademisyenler.

• Rektör yardımcılarının ilkokula bile gitmemiş cahil halk fantezisiyle yanıp tutuştuğu bir ülkede, Esra Mungan gibi barış isteyen bir akademisyenden ala teröriz mi olur?

• **Nurgül Yeşilçay**'ın "**sen erkekliğini benim kadınlığım üzerinden taçlandıramazsın**" dediği **Erkan Petekkaya**, "**Nurgül, Beyoncé mi de ben onu taciz edicem**" diye cevap verdi. Aboo... Yanınız açık ara Nurgül wins... Dağılın şindi.

• Erkeglerimis tacizin yanlışlığını, haksızlığını falan geçmiş, kriter koyar olmuşlar. Tacizde bu hafta: Beyoncé in, Nurgül out. Tacizde yaz modası: Amber Rose in, Kim Kardashian out.

Erdoğan, **Erdem Gül** ve **Can Dündar** davasını izlemeye giden konsolosları da azarlamış; **"nereye gidiyorsun, burası senin ülken değil!"** demiş. Evet biliyoruz, senin ülken...

• **Ali Ağaoğlu**, "**Ortanca hanımla gül bıraktık**" deyince, eşinin adını "**Ortanca**" sanmam... Demek bi zengin ismi dedim.

• Bulmacada sağdan sola dördüncü: Gül bırakan zengin hanım ismi, yedi harfli, ilk harfi "o", son harfi "a".

• Erdoğan, **Erdem Gül** ve **Can Dündar** davasını izlemeye giden konsolosları da azarlamış; "**nereye gidiyorsun, burası senin ülken değil!**" demiş. Evet biliyoruz, senin ülken...

• Gaziosmanpaşa'da bir adam ayrıldığı eşinin yolunu kesmiş ve silahla tehdit ederken olaya kadınlar müdahale etmiş. Eski eşini öldürmekle tehdit eden erkeğin üzerine saksı yağdırmışlar. Gerçekten tarihe geçecek bir güzellik... 20. yüzyılın ortalarında Avrupa'da kadın yazarların "**Kadınlar, silahlanın!**" dedikleri buydu.

• **Nesin Vakfı** yöneticisi **Ali Nesin** hakkında Şirince'deki **Matematik Köyü**'ne kaçak bina yaptırmaktan iki yıldan beş yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı. Nesin Vakfı'nın asıl suçu, vakıf bünyesinde çocuk tacizi olaylarının yaşanmaması ve çocuklar eğer bir yerle bütünleştirilecekse camiyle değil, matematik ve bilimle bütünleştirilmesi. Bu da böyle bilinsin.

• Spotlight'a konu olan **The Boston Globe** gazetesinden **Micheal Rezendes**, Türkiye'deki gazetecilere Karaman'da yaşanan cinsel istismar olayının mağdurlarını ve ailelerini konuşturmasını önermiş. O boyutta yürek yemiş gazeteciler bulursan, gönder konuştursunlar tabi. Buyursunlar.

• Sevgili okurlarımıs, bahar geldi. Evde oturmaktan fena oldunuz, baharda acık dışarı çıkın da biraz beyninize oksijen gitsin. Ama kalabalık yerlerden uzak durun, sevgiliyle elele yürürken yobaz sürülerine yakalanmaktan kaçının. Bu level'ları geçebilirseniz, her nerede deliriyor ve delirtiliyorsanız ve eğer becerebiliyorsanız; kalın sağlıcakla...

PRAYFOR-THEDÜNYA

Dr. Gökçen Erdoğan

Gülünecek zilyon tane şey var da nemrutluğumuzdan mı gülmüyoruz! Acının kitabını yazdık da uluslar arası camiadan bandrol alamıyor gibiyiz daha çok. Ben gördüm; dünyanın önemli bir kısmı inançları gereği dizleri üstüne çökmüş, iki elinin parmaklarını çenesinin altında birbirine geçirmiş, başını önüne eğivermiş, huşu içinde 'prayforParis' diyordu. Heşteglerden heşteg beğeniyordu dünya. Biz ve bizim gibi başkasının acısıyla da kederlenebilen, insan kalmaya direnen bazı Müslüman ülkeler de üzgündü elbet. Ufak ve önemsiz farklar aramızda. Bizim eller yukarı doğru açılıyordu ve rahmet dualarından sonra 'amin' diyordu diller. Yarımızdan çoğunun İngilizcesi yok ama 'prayfor' demekten de gocunmuyorduk, prayse pray, Allah'ını biliriz. Yıllarımız hayır dualarıyla geçti bizim.

Kırgınlık değil de ne bileyim işte, bir şey var içimde. Engel olamadığım bir ince sızı. Küsemem, 'tavşan dağa küsmüş, dağın haberi olmamış' derler ya da 'karşılığı beklenen bir iyiliğin ne anlamı var'. Ama bir burukluk da olmuyor değil, saklayamam. 6 ayda 4 defa kana bulanmış ülkem, en kalabalık meydanlarında tamamen siviller hedef alınarak bombalar patlamış ki aksi olsa ne fark eder, insan insan değil mi rütbelerinden, sıfatlarından bağımsız; Paris, prayimizin karşılığını dahi vermiyor. Komşuya giden tabağımız boş dönüyor bir kez daha. Sonra Nuri Bilge Ceylan geliyor aklıma, 13 Mart gecesinin gözyaşlarını 'güzel ve yalnız ülkem'in başından döküyorum. Avrupa arada Altın Ayı'ydı, Altın Palmiye'ydi bir şeyler veriyor ama sevmiyor yine de. Kanlarımız uyuşmuyor, biz çok istiyoruz ama olmuyor.

'Dünya kardeşliği' diye bir şey var bence. Ama biliyorum ki aynı dinden de olsam, aynı dilden de olsam birileri bana katılmıyor. Kundaktan ayrılan ve birbirine karşı kinle büyütülmüş, anlamsız bir düşmanlığı ezber etmiş, en iyi ihtimalle aramızdaki mesafeleri yenememiş kardeşleriz biz.

Ajitasyonu sevmem, hislerimi anlatırken ağlattığım olur bazen ama hesaplamam bunu. O an hissettiklerimi yazarım ben, birileri burun kıvırır, birileri yeniden okumak için sayfanın ucunu. Avrupa'ya ya da dünyanın kalanına acımızı anlatmak, acıma duygularını harekete geçirmek için yazmıyorum bunları, kimsenin kimseye acımaya hakkı da mecali de yok. Hele Paris'le hiçbir alıp veremediğim yok, baş döndüren güzelliğiyle bin yaşasın yüzyıllarca. Ben bunları, hayal ettiğim dünyanın her gün biraz daha uzaklaşıyor olduğunu fark etmenin 'çocuksu düşkırıklığı' içinde yazıyorum.

PrayforGaza için yazıyorum, prayforSyria, prayforAnkara, prayforIstanbul için ve bugün dünyanın her yerinden ve her inançtan insanın dualarına ihtiyacı olan, ortak noktası insan olmak ve acı çekmek olan insanlar için yazıyorum. Bombalarla, açlıkla, zulümle mücadele eden tüm halklar için yazıyorum. Gecikmiş bir prayforSarajevo için yazıyorum mesela. Daha nicelerine gecikmemek için...

Dünyanın heşteglere ihtiyacı yok, dünyanın insanlara ihtiyacı var, gerçek insanlara. Barışa, umuda ve acının kitabının okunmadan rafa kalkmasına.

PRAYFORTHEDÜNYA!

Christine Van de Putte

“Dürüst adam”

Günümüzde kadınlar da “dürüst adam” olabiliyor. Dürüst adam sokakta dolanırken dik duruyor, elbisesi saf ve tarz, daima uzağa bakıyor. Yanından geçen yarı-ölü insanları ve keleşleriyle gezen gencecik askerleri, uluslararası firmaların vergi ödemediklerini umursamıyor.

Lâkin yaşadığı devrin yasalarını benimsemiş olsa bile tüm bedeni tir tir titriyor.

Birlikte nefes verdikleri hava etraflarında korku dolu bir atmosfer yaratıyor.

Korku adamdan köpek yapar

Bu toplulukta yabancı korkusu zirvede. Çakma ahlâk, ineklerin kendileri içemedikleri sütü yağdırdıkları gibi, gökten yağan yağmur gibi yağıyor.

Gitgide büyüyen bir soğuk var ortalıkta.

Bu günlerin en meşhur filminin “The Revenant” olması da tesadüf değil zaten.

Lâkin bu ateş ne kadar da zayıflarsa zayıflasın, asla sönmeyecek. Her yerde, her zaman bu ölümsüz, küçük bir çocuğun bakışları kadar geçinilmez bu ateşe sahip çıkacak kadınlar ve erkekler bulunacaktır.

Bu sevimli mi sevimli kadınları ve erkekleri beraber arayalım.

Bizi ancak onlar bu uzun kıştan kurtarabilecek ve yaz vakti geldi mi bizden ne bir ödül, ne bir karşılık isteyecekler.

Christine Van de Putte

(“Dürüst Adam”, 17’inci yüz yılda devrin ahlâkına uyum sağlayıp sosyal çevrelerde başarılı olan kimse.)

Merhabalar,

Harika bir derginiz var. Kadınlara verdiğiniz destek çok anlamlı ve önemli. Seneler önce benim ülkemden ayrılmama neden olan olay tecavüzdü. Sokaklarda sakin ve güvenle dolaşamaz olmuştum. 18 yaşındayken yaşanmış bu olayı 40 yaşına gelene kadar annemle paylaşamadım. İstanbul'a her ziyaretim bu yüzden tedirgin ve rahatsız geçti. Amerika'da yaşamaya çalışırken, üzüntümü, korkumu geleceğe olan inancımla bastırmaya çalıştım. Sonunda geçen yıl, bu korkunç hatıradan iyileşebilmek ümidiyle maraton koşmak için bir sene antreman yapmaya karar verdim. Bir sene içinde 5k, 10k, 15k, yarım maraton ve Kasım ayında da Avrasya Maratonu'nu koştum. Bitiş çizgisinde annem ve benim iyileşmemde çok emeği geçen erkek arkadaşım vardı.

Keşke ben İstanbul'da yaşarken de derginiz olsaydı. O kadar yapayalnız hissetmezdim kendimi.

Sevgiler,
Bengi

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

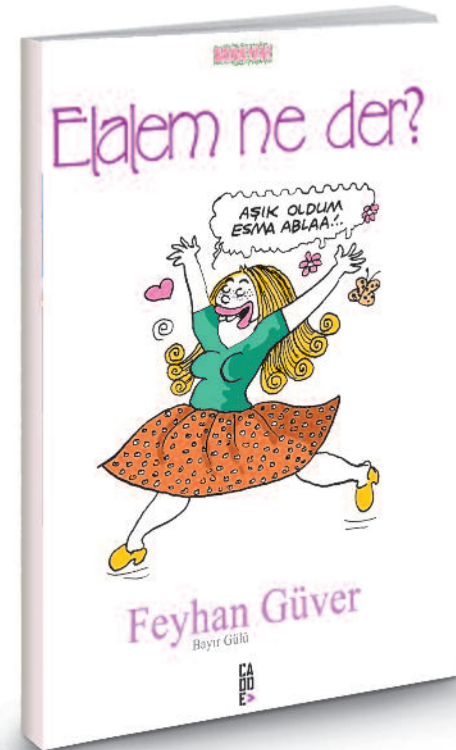
Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Zincir Marketlerde

D&R, Remzi, İnkilâp, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş

BAYAN YANI
2016-04
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ (0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST **TEL:** (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset **Tel:** (0212) 858 00 93 **DAĞITIM:** DPP A.Ş.

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

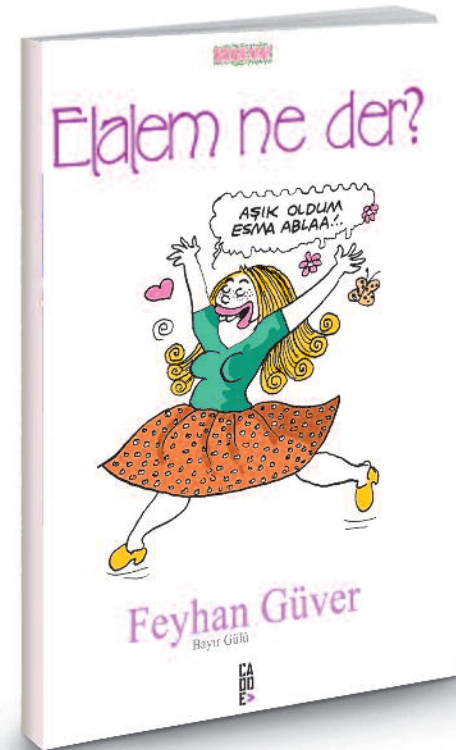
Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Zincir Marketlerde

D&R, Remzi, İnkilâp, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş

BAYAN YANI
2016-04
Aylık yaygın süreli yerel yayındır
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir
Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ (0212) 249 91 13
ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST **TEL:** (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset **Tel:** (0212) 858 00 93 **DAĞITIM:** DPP A.Ş.

Aşk ve Gözyaşı

Funda Mentaloğlu

Rakı masaya vurdu, sana baktım; yüzün gölgede kalmış, içim gölgelendi. Anladım, yine seni özleyeceğim...

Burnum sızlayacak. Tırnaklarım kanayacak. Içimin siyahı bütün kenti kaplayacak. Üçüncü kadehteyken, yer olmadığı için yapışığımıza oturan kadın fal bakacak bana, hissediyorum. Çaresizliğimi bilmesin isteyeceğim. Içinden gelecek ama, ısrar edecek. Konuşmadığım seni, bir de onun ağzından dinleyeceğim. Anladım, yine sarhoş olacağım...

"Üç vakte kadar haber alacaksın" diyecek. Tam da o an, hüzün önce rakıyı, sonra boğazımı, sonra da yüzümü kaplayacak.

"Ne o" diyecek, *"bana inanmıyor musun?"*

Şu dünyada sırf sana inanıyorum, demek geçecek içimden; demeyeceğim. Sonra birden kırk beş yaşında ilk defa aşık olması karışacak falıma. Bana umut vermekten çıkacak, onun hikayesi başlayacak bu defa. Umurumda olmayacak onun hikayesi çünkü senden sonra herkesin hikayesi sıradan. Yeni aşkını herkese bulaştırana kadar susmayacak kadın. Kırk beş yaşında ilk defa aşık oluşuna inanmayacağım sonunda. Aklım şu anda ne yapıyor olduğuna kayacak. Muhtemelen o sırada dördüncü kadehten çaresizliğin sesi yayılacak. Üç vakte kadar başkasının koynunda olacağını hatırlayacağım. Kıskandığımı kıskanacak ve hiç birine hakim olamayacağım. O dökük çaresizlik önce rakıyı, sonra boğazımı, sonra da ciğerlerimi kaplayacak. Anladım, bu gece çok içeceğim...

"Eylül de yeni bir aşk var sana" diyecek kırk beş yaşında ilk defa aşık olmuş davetsiz falcı. Dudağımın çizgisi onu küçümsemek için yayılacak.*"Sen öyle diyorsun ama"* diye çıkışacak bana, *"adam seni çok mutlu edecek. Tıpkı benimki gibi..."*

Sahi onunki gibi aşık oldun mu bana? Seni siyah sevdim ben. Uçsuz. Tarifsiz. Cevabın yok mutlaka. Meydanda çıplak bırakılmış gibi utanç saracak içimi. Utanç önce rakıyı, sonra boğazımı, sonra da kalbimi kaplayacak.

Beşinci kadehte *"Ara"* diye tutturacak. *"Ara! Aşkta gurur mu olurmuş canım?"* Ardından kırk beş yıllık acılarını unutana kadar konuşacak. Çünkü aşk onu baştan yaratmış olacak. Daha bir yıl önce doğduğunu, aşkın her şeyin üstünde olduğunu, dertlerin kedere dönüşmesinin ne kadar manasız olduğunu anlatıp duracak. Rakı masasını paylaştığı öbür kırgınlar bir bir küsecek falcıya. Gözüm bulanacak yavaştan. Anladım, yine aramayacağım seni...

Yerinden her kalkışınla sırtını görecek, heyecanlanıp nefesimi tutacağım. Sanki başka kayıt yokmuş gibi o anı tekrar edip duracağım.

Yerinden her kalkışınla sırtını görecek, heyecanlanıp nefesimi tutacağım. Sanki başka kayıt yokmuş gibi o anı tekrar edip duracağım. Seni aramayacağım ama gözyaşlarım akacak. Gözyaşlarım önce rakıyı, sonra boğazı, sonra da bütün şehri kaplayacak. Anladım, yine sabaha kadar ağlayacağım...

meltem@meltemarikan.com

Namus

Meltem Arıkan

Ve kadınlar namusumuzdur diye rahatlatıyorsunuz olmayan vicdanınızı...

Namus kelimesi Antik yunandaki "Namos" kelimesinden türetilmiştir. "Namos" kelimesinin kökünde yer alan "Nam" hecesi İngilizce'ye "Name" yani isim, Arapça'ya "Nam" yani "Unvan" olarak geçmiştir. Namusun kaybedilmesi aslında ismin değerini kaybetmekle özdeşleşmiştir. O dönemlerde erkeğe ait olduğu düşünülen kadının, ait olduğu erkek dışındaki bir başka erkekle ilişki kurarak değerinin düşürülmesi, erkek için kesesindeki altının değerinin düşmesine eşdeğer görülmüştür.

Binlerce yıl önce bile erkeğin namusunu kadın belirlemiş ancak kadının namusunu kimin belirleyeceği konusu hep es geçilmiştir. Ne yazık ki o günlerden bu günlere çok da fazla bir şey değişmemiştir. Kadının kendi namusu üzerinde ne yazık ki hala söz hakkı yoktur.

Dünyanın pek çok ülkesinde tecavüze uğrayan kadınların dekolte giymeleri, açık saçık olarak dolaşmaları tecavüz edenleri haklı göstermek için gerekçe olarak kullanılmaktadır.

Namussuzluk neden sadece kadın cinselliği üzerinden açıklanıyor da, taciz eden tecavüz eden, öldüren, doğaya zarar veren bir erkeği tanımlamakta kullanılmıyor?

Eğer önemli olan değerin kaybedilmesiyse ağaçları kesince, ırmakları yok edince doğa talan edilince erkekler değerlerinin yükseldiğini mi zannediyorlar?

Erkekler yolsuzluk yaptıklarında, rant uğruna doğayı yok ettiklerinde, acımasızca ağaçları kestiklerinde, bir şehrin tarihsel geçmişini yok ettiklerinde neden namussuz olmuyorlar?

Erkekler küçücük kız çocuklarıyla evlenerek onların hayatlarını yok edince, tecavüz ettikleri çocukları, kadınları, erkek çocukları karanlık ve korkuyla yaşamaya mahkum edince neden namussuz olmuyorlar?

Her türlü hileyi, haksızlığı, korkaklığı, kadının namusunun ardına gizleyenler. Namusu kadın cinselliği ve bedeni üzerinden tanımlayan zihniyetteki erkeklerin namusunu sorgulamanın zamanı gelmedi mi?

Öldürdünüz kadınları, tecavüz ettiniz küçücük çocuklara, yanlış yere baktı, açık saçık giyindi diye öldürüyorsunuz hala...

Ve kadınlar namusumuzdur diye rahatlatıyorsunuz olmayan vicdanınızı...

Kadınlara sınırlar çiziyorsunuz sonra da o sınırların dışına çıkan kadınları temizliyorsunuz sanki çöpmüş gibi...

Kadınları katlettiğiniz gibi doğayı da, insanlığı da katlediyorsunuz.

Bizler biliyoruz ki erkek egemen sistemin doğayı katletmesi ve kadını katletmesi erkeğin iktidarlı olma hırsından başka bir şey değildir, yine de sizler kandırmaya devam edin kendinizi...

Katledin, yok edin, yıkın, tecavüz edin!...

Nasıl olsa kadınların üzerinden kazandığınız NAMUS SİZİN HER TÜRLÜ NAMUSSUZLUĞUNUZU saklamaya yetecektir.

Ve ne yazık ki bu gerçek binlerce yıldır hiç değişmemiştir.

Yeni Evli

feyhan güver

“Oğluşum, büyüyünce kızlara ne yapacaksın?”

Minnacık parmak avucun ortasında, beş yüz watllık darbeli matkap gibi zıır zıır. Aman da aman! Öyle mi yapacakmış oğluşum! Anne göğsünü gere gere bakıyor etrafa. Etraftaki herkes görüyor mu diye. Gördük gördük... Harika! Oğluşun belleğine kaydedilmiştir... Hayat çükle başlar... Birinci kalite damızlık boğa yolda... Yanlarında “oğluşundan” iki ya da üç yaş büyük kız çocuğun gözleri, sudan çıkmış ahtapot gözü gibi kocaman açılmış bakıyor. Ona ne yapılacağını anlamaya çalışırken anne kuzucuğuyla gururlanıyor! “ Göster bakalım pipini teyzelere”!!! “Gız, seni doğuracağıma taş doğursaydım kapat bakayım bacaklarını orospu mu olacaksın” ?????

Yapmayın anneler! Yapmayın!

“Kızı istediler... Kızı verdik...” Kızın adı yoktur. Kız işte. Onun için çizilen proje bir an önce “vermek.” “Emanet”, ait olduğu yere ulaştığında ona ne yapılacağını öğrenecek, kocasının tecavüzlerine boyun eğecek çaresiz. Çoğu Anadolu annelerinin felsefesi, “kızlar aşık olup evlenemez.” Aile meclisi ona “uygun” olacağını düşünerek seçtikleri erkeğe “verilecek”. Halbuki, aynı anne de istemediği birine “ verilmiş” hayatı boyunca mutsuz olmuştur. Yıllardır yapılan bu yanlışa kadınlar da ortak oluyor. Anneler, kızlarınızı sevmediği biriyle evlendirmek en büyük suçlardan biridir. Alet olmayın bu suça. Kızınızın mutluluğu için çarpık kafalara karşı direnin. Erkeğe her şeyi yapma hakkı verilirken kızlarınıza baskıcı, dayatmacı, diktatör olmak niye? Kızlarınızın için;

Direnin anneler! Direnin.

Oğlum büyünce ne olacaksın?... Ufaklık, isteka gibi dimdik minik eliyle asker selamını çaktıktan sonra gücü yettiğince sesini gürleştirerek “HeyTüyk askey doğay” dediğinde, annenin ağzı kulaklarında benim ki alnıma varmıştı. Asker olacak, eline silahı alacak savaş durumunda ya şehit olacak ya başka anaların çocuklarının canını alacak. Başka şartlar altında asla affedilmeyecek bir davranışın cezasız kaldığı tek eylem bir insanın savaşçı sıfatıyla başka bir insanı öldürebilmesidir. Bu mudur analar! Bu mu erkeklik! Ya. ikecek ya silecek...

Erkekler ağlamaz! İnsan değil robotu çünkü! Erkekler sert olur, canı yanmaz, duygusuzdur, ağlamaz... Çevirin kapalı kutuya. Duygularını gizlemeyi öğretin ki hayatı boyunca mutsuz olsun. Mutlu insanlardan nefret etsin. Hatunlar, yavrunuz sevindiğinde zıplayabildiği gibi canı yandığında müsaade edin utanmadan gözyaşlarını akıtsın.

Baban gelsin bir bir söyleyeceğim! Baba kızar, baba döver, babadan korkulur! Ailede ona karşı gelenlere gücünü kullanarak zafer kazanmalı babalar. Geleceğin babasına hastalıklı bir şekilde aşılayın hastalıklı babalığı! Her çocuk yolda, okulda belki evde şiddetle tanışmıştır. Şiddetin kötülüğünü anlatmak yerine şiddetle tehdit edin anlamadı fırlatın terliği kafasına. Şiddet aileden başlar anneler. Şiddet artıkça dehşet de artar.

Dediğimi yaparsan babana söylemeyeceğim yaptıklarını! İyi bok yersin! Kurnazlığı öğretin, şantajı gösterin. Yalanın iyi bir seçim olmadığını anlatacağınıza yalana, dalavereye yönlendirin.

Anne karnında kalsın oğluşum! Birçok anne, kızları

Katina Karanikola

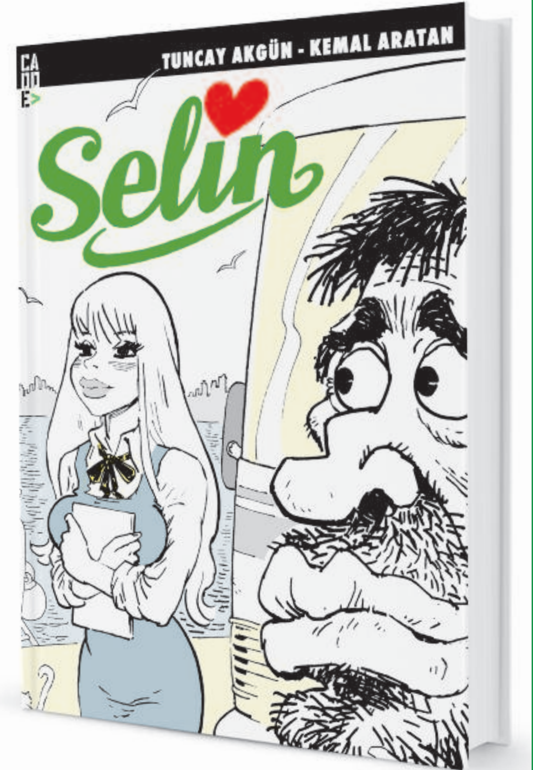
on sekizinde geldiğinde evde kaldıklarını düşünürken, paşaları hiç büyümez nedense! Saçını süpürge ederek, büyüttüğü evladının attığı her adımdan haberdar olmalı valide sultan. En büyük trajedi yavrusu sevgili edinince başlar. Oğluşuna yanaşan bu cüretkar **“o kadın da”** nereden çıktı? Paşasının pipisine layık değildir hiçbir kadın. “Koçunu” karşısına alır “tehlikeli kadınlar” hakkında vaaz verir, uyarır! Asıl “ tehlike” sizlersiniz. Paylaşmak istemediğiniz “gözünüzün ferini” jinekofobiye, yalnızlığa sürüklüyorsunuz ama siz mutlusunuz. **“O kadın”** size ait olmayan yerdedir anneler, bacılar...

Evlenmek mi? İyi bir başlangıç yapılsa da kısa sürede dramatik filmden daha dramatik sahneler başlar... Aynı erkeği, farklı sevgiyle iki kadın seviyorsa barut kokusu geliyor. İkisi de haksızlığa uğradığını ihmal edildiğini düşünüyor. İkisi de ona ait olanı talep ediyor. Ev halleri, Suriye’ye dönüşür. Sivil halk, savaşan taraflar arasında mülteciler gibi sığınacak delik arar... Evlendikten sonra anneciğinin evinden uzak olmak! Tansiyon otuzlarda! Kadınlar meclisi toplanır keskin zekâlarıyla **“o kadından”** soğutma planlarını yürürlüğe sokar. Dilek ağacına çaput bağlamalar, muskalar, sidik bağlamalar... Sadece eksileri görülür **“o kadının”.** Defalarca tersini ispatlamış olsa da doğru hiçbir işi yapamadığını, mutfakta ki başarısızlığından dolayı oğluşun zayıfladığı, gece gündüz çalışan “çocuğun” parasını çar çur ettiğini, pireyi deve yapmalar... Eşek dikeni gibi batıyor **“o kadının”** her yaptığı... Kızlar, sevgiliniz veya eşiniz elinde telefon uzaklaşıyorsa hiç paniklemeyin arayan kadın annesidir...

Önce “o kadınlarla” dayanışmayı öğrenin kadınlar!

Eğitimi, sosyal düzeyi, geleneği ne olursa olsun bu coğrafyada dört kadından üçü şiddeti mükemmel tadıyor. Üç erkekten üçü ömür boyu anne karnından çıkamıyor. Her beş anneden dördü kendisine asla böyle bir eş istemeyeceği şekilde yarının kocasını yetiştiriyor. Hatunlar, dolma doldurur gibi erkek çocuğunuzun kafasını doldurmayın... Doğru bir eş, sevgili, dost yetiştirmek pipisiyle gururlanmak yetmiyor. Kadınlar, evlenme yaşına gelmiş paşanız hala ağzınızdan çıkacak tek bir emri esas duruşta bekliyorsa, bir dediğinizi iki etmiyorsa ciddi sorun var demektir haberiniz ola...

Bir Fransız Lisesi’nde öğrenci olan burjuva aile kızı, güzeller güzeli Selin ile onun okul servisinin şoförü kenar mahalle delikanlısı Kadir’in amansız “Aşk” hikâyesi... Türkiye’de çizilmiş en uzun soluklu çizgi roman... Bir solukta okuyacaksınız.

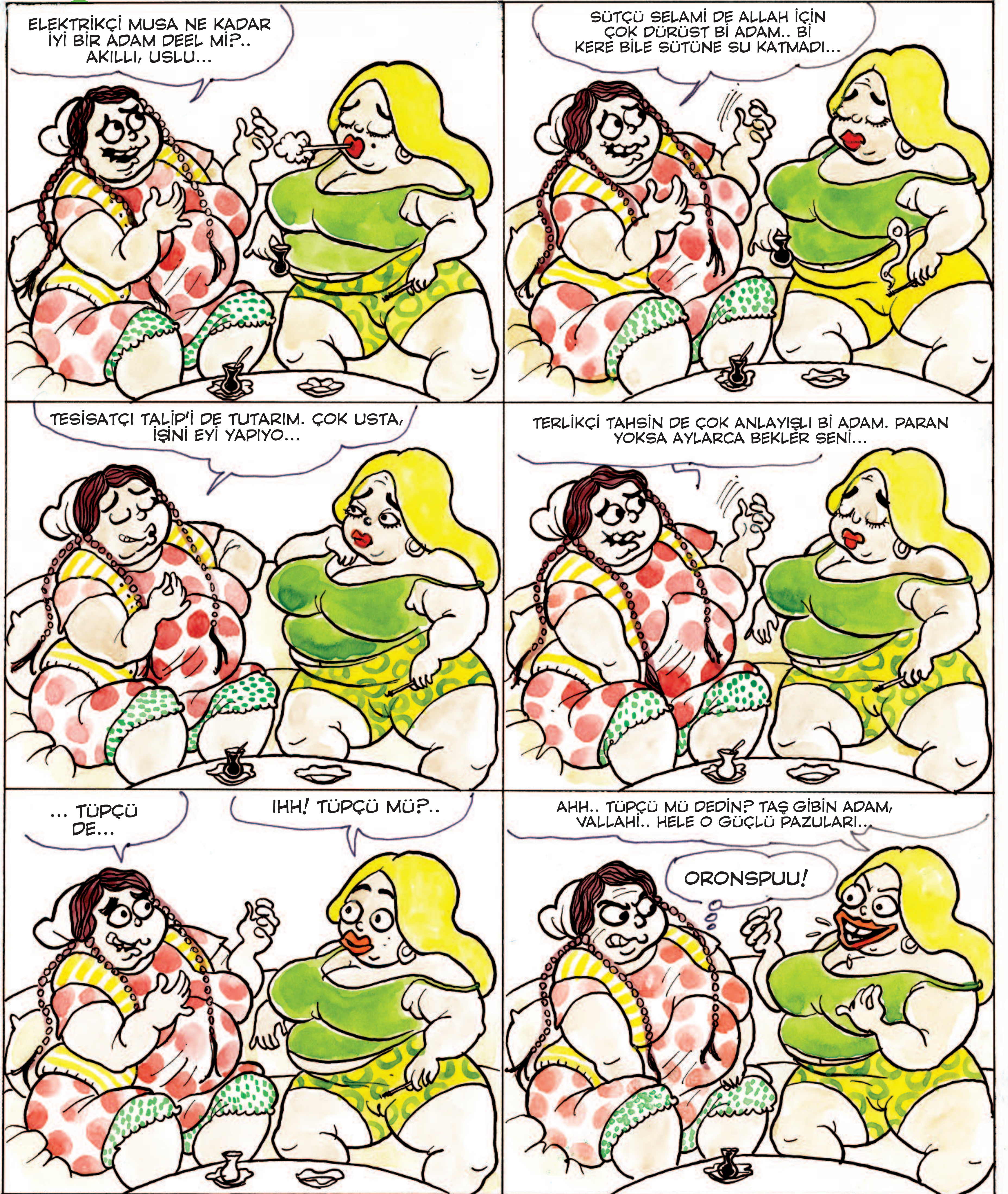

CADDE YAYINLARI

ÇOK YAKINDA

Tüpçü

Ramize Erer

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

İstatistiklerle Çocuk İstismarında Cehennemin Haritası

Türkiye, çocukluğumuzun Türkiyesi değil. Bu çok açık. Siyasetin rotası değiştikçe, ülkenin de tüm mevcut dengeleri yerinden oynadı ve bazı dengeler yok oldu gitti. Şehirler ve şehirlerin 9 – 6 insanları bombalarla yaşamaya alıştırılırken; kadınlar da şiddete hiç olmadıkları kadar maruz kalır oldular. Kadına karşı şiddetin ender bir suç olmaktan çıkıp neredeyse milli bir geleneğe döndüğü şu dönemde daha da fenası tacizler ve tecavüzler, adeta zincirden boşanmış bir sapıklar sürüsünün elinde küçücük yürekleriyle minik bireyleri hırpalıyor.

Ensest, çocuk gelin vakaları artarak ve sürekli üstü örtülerek yaşanmaya devam ediyor. Çocuk tacizleri ve tecavüzleri vakıflara, imam hatip liselerine, ortaokullara kadar sıçramış durumda. Adeta tehlikeli boyutta bir salgın, bir toplu çılgınlık bu; ya da toplumca gördüğümüz bir kabus. Ancak rehabilitasyon merkezlerini dolduran çocukların anlattıkları yaşananların ne yazık ki tatsız birer kabustan ibaret olmadığını da gösteriyor. Biz bu gerçekle baş etmeye ve çare bulmaya çalışırkense, mahkemelerin bir kapısından giren tacizciler, diğer kapısından ceza indirimleriyle salınıyorlar.

Son 4 – 5 yılda görülen çocuk isitismarı ve tecavüz davalarında sanıklar "rızası vardı", "şahıs eski sevgilimdi", "bakire değildi", "ruh sağlığı etkilenmedi", "kendi zaten istekliydi", "sesini çıkarmadı, demek ki istiyordu", "yarım kaldı" ya da "erken boşalma" gibi "savunma"larla, ciddi oranda ceza indirimleri aldılar. Davalarda "beyefendi tutum" göstermek ve düzgün giyinmek bile cezaların indirilmesine neden oldu.

Dünya, güzel bir yer değil. Bir insan masumiyetini kaç yaşında kaybederse, öğrendiği ilk şey de bu oluyor.

Aile bakanının "bir kereden bir şey olmaz" beyanatları televizyonlarda yankılanırken; Anadolu'nun ücra kasabalarında, büyük şehirlerin arka mahallelerinde kaç çocuk daha istismarla yüzleşmekteydi, kaç kız çocuğu gelin edilmekteydi ve kaç çocuk, masum çocuk aşkının bedelini namus cinayetiyle ödemekteydi bilinmez. Ancak bilinen bir şey var; o da kadın ve çocuk istismarının ciddi bir problem olarak ele alınmadıkça asla çözülemeyeceği...

Dünya, güzel bir yer değil. Bir insan masumiyetini kaç yaşında kaybederse, öğrendiği ilk şey de bu oluyor. Bu gerçeği çocuk yaşında öğrenenler ne kadar çoksa, yeryüzü cehenneminin yüzölçümü de o kadar genişlemiş anlamına geliyor. Ya da başka bir deyişle, ensest ya da çocuk istismarı sadece Türkiye'ye ya da Ortadoğu'ya has problemler değil. Dünyanın kalanı da, çeşitli boyutlarla yüzleşiyor çocuk istismarıyla.

Oysa insanoğlu, teknolojide ve bilimde ne kadar ilerlerse ilerlesin, kontrol altına alamadığı hadiselerin ehemmiyeti, uygarlık seviyemizi belirleyen asıl faktörlerdir. Kanseri yenmenin kapılarını aralamış, uzayı son sınır olmaktan çıkarmış ve insan ömrünü gelişmiş yeryüzü parçalarında hayli yükseltmiş olan insan;

hala çocuk istismarı gibi dünya tarihinin kangrene dönüşmüş en büyük kederlerinden birini söküp atamadı.

Çocuk istismarı, zamanların başından beri insan tarihiyle beraber var oldu. Bugün için dünyanın en modern toplumlarında bu konuda olabildiğince önlem alınmaya çalışılsa da, dünyanın o köşelerinin bile çocuklara karşı işlenen cinsel taciz ve istismar suçlarını sıfırladığı söylenemez. Kaldı ki yeryüzünün bazı köşeleri, o ülkeler kadar bile şanslı değil.

Birleşmiş Milletlerin ve UNESCO gibi kuruluşların raporları incelendiğinde, çocuk istismarı haritası olarak karşımıza çok çarpık, karmaşık ve çözümlemesi hayli zor bir tablo çıkıyor. Zira çocuk istismarı, sadece yoksul ya da gelişmekte olan ülkelerin, üçüncü dünya ülkelerinin sorunu değil.

Yoğun göç alan gelişmiş ülkelerde, dünyanın en varlıklı ülkelerinin yoğun göç alan metropollerinde, son 10 ya da 20 yılda büyük oranda şehirleşmiş üçüncü dünya ülkelerinde, nüfusunun yüzde 60'ından fazlası mega metropollerde yaşayan ve suç oranının yüksek olduğu yoksul ülkelerde ve hatta ABD gibi dünyanın en zengin ülkelerinde bile çocuk istismarı, önlenemez ve kestirilemez bir sorun olarak karşımıza çıkıyor.

Çocuk dövmenin, azarlamamın, psikolojik baskı uygulamanın bir tür eğitim biçimi olduğunu düşünen milyonlar, hatta milyarlar yaşıyor bu gezegende. Modernleşmenin sadece cep telefonu ya da daha da fenası kalaşnikof taşımak olarak tezahür ettiği pek çok yeryüzü parçasında, 12-13 yaşındaki kız çocuklarını evlendirmek bir gelenek ve hayatın doğal bir parçası olarak kabul ediliyor. Yaşadığımız bu "mavi nokta"da çocukların birer birey olarak kabul edildiği ve tercihlerinin dikkate alındığı çok az yer var. Çocuk hakları, tıpkı insan hakları gibi, bu gezegenin bazı köşelerinde en geçersiz değer.

Çocuk tacizi hassas konularda istatistiklere başvurarak konuyu ele almak eleştirilebilir. Ancak yaşadığımız dönemin çocuk hakları ve istismar konusunda bir fotoğrafını çekmek ve bu hassas konu hakkında kafa yormak lazım.

Çocuk İstismarı Raporlarında Öne Çıkan Ülkeler

Güney Afrika

Güney Afrika, Afrika'nın en modern ve aynı zamanda en sorunlu ülkelerinden biri. Aparthied (ayrılıkçı, ırkçı dönem) döneminden beri, iç karışıklıkların hiç durmadığı ve o günlerden beri suç oranlarının hayli yüksek olduğu bir coğrafya. Ekonominin insanları sadece sınıflar olarak değil, bir de siyah ve beyaz olarak ortadan ikiye böldüğü bir Afrika köşesi. Çok katmanlı ve komplike problemleri var Güney Afrikalıların. Şuanda o konulara girecek değilim. Ancak Güney Afrika, bu kangrenleşmiş problemler nedeniyle yoksulluk ve cehalet problemleriyle de boğuşuyor. Bu da Güney Afrika'yı çocuk tacizi konusunda, dünyada başı çeken ülkelerden biri kılıyor.

Trade Union Solidarity Helping Hand'in 2009 hazırladığı bir rapora göre, ülkede her üç dakikada bir, bir çocuk tecavüze uğruyor. Güney Afrika, çeteleşme ve suç bağlamında da dünyada başı çeken ülkelerden biri olduğundan, çocuk tacizinin çeteler arasında bir ceza ve hatta kabul yöntemi olduğuna dikkat çekiliyor. Zaten Afrika'da suç örgütlerinin hiç de şaka yapmadığını ve dünyanın en sert organizasyonlarının bazılarının da Afrika'da – *özellikle Güney Afrika'da* – yer aldığı aşikardır.

Güney Afrika'da özellikle yoksul siyahi gettolarında, bakire bir kızla seks yapılması durumunda kişinin AIDS'inin iyileşeceğine inanılıyor. Bu büyük ölçüde inanılan bir hurafe. Kız çocuklarının bu nedenle AIDS hastaları tarafında tecavüz uğradığı vakalarla sık karşılandığını belirtiyor saMRC (South African Medical Research Council/Güney Afrika Tıbbi Araştırma Konseyi) doktorlarından Dr. Rachel Jewkes.

Hindistan hükümetinin yaptığı bir araştırma da açıkça ortaya koyuyor. Bu araştırmaya göre Hindistan'daki çocukların yüzde 53'ü, çocuklukları boyunca en az bir kez tacize maruz kalıyorlar.

WHO (Dünya Sağlık Örgütü), bu inanç nedeniyle Güney Afrika'daki çocuk tecavüzlerinin AIDS'in yayılmasında duble bir etkisi olduğunun altını çiziyor. Çünkü WHO'ya göre bazı kız çocukları bu tecavüzleri ailelerine anlatamıyor ya da AIDS testi yaptıramıyorlar. Bu da AIDS'in kontrolsüzce yayılmasına neden oluyor.

Hindistan

2 Milyara yakın nüfusu, otantik mutfağı ve köklü kültürüyle Hindistan, hiç kuşkusuz dünyanın en merak uyandırıcı ve mistik köşelerinden biri. Ancak Hindistan, neo-liberalizmin bizden çok önce ulaştığı bir ülke olduğundan, gelir adaletsizliği ve gelir adaletsizliğinin sonuçlarını en çetin yaşayan dünya köşelerinden de biri.

Ülkenin bir kısmı Yeni Delhi'de bilgisayar bilimi ve inşaat sektörü üzerinden milyonlarca dolar kazanırken; ülkenin en yoksul kesimleri olan kuzey bölgelerinde kız çocukları ailelere gelir olsun diye kocaya ya da "devadasi" (tapınak rahibesi olarak adlandırılan ancak aslen seks işçiliği yapan kadınlar) olması için satılıyor. Öte yandan Hindistan, kadınların ve kız çocuklarının sistemli taciz gördüğü bir ülke olarak, sık sık dünya basınını da işgal ediyor. Sadece kırsal kesimler değil, şehirler de artık kadınlar için güvenli değil. Otobüslerde ve sokaklarda artan tecavüz vakalarına bir tepki olarak kurulan Gulabi Gang'i (pembe çete/tacizci erkekleri cezalandırmak için kadınlardan kurulan bir "vigilante" çetesi) duymuşsunuzdur.

Asian Centre of Human Rights (İnsan Hakları Asya İzleme Merkezi), 2013'te yaptığı bir açıklamada Hindistan'da yaşanan çocuk tacizi vakalarının salgın boyutuna ulaştığını açıkladı. Organizasyonun yaptığı araştırmalara göre, 2001'den 2011'e kadar Hindistan'da çocuk tacizi vakaları yüzde 336 oranında artış göstermiş. Organizasyon bu yıllarda Hindistan'da kayda geçen 48.838 çocuk istismarı davası olduğunu, ancak ülkenin bazı ücra noktalarında kayda geçmemiş vakalar da olabileceğinin altını çiziyorlar. Organizasyona göre, bu yaşanan vakalar bir tür salgın hastalık olsaydı, on binlerce insan ölecekti ve dünya çoktan ayağa kalkacaktı.

Hindistan'da çocuk istismarı, son derece katmanlı ve kapsamlı bir problem. Asian Centre of Human Rights'tan Dr. Nishita Jha, Hindistan'da çocuk istismarının çok çeşitli sınıflarda, kastlarda, eknomik ve kültürel çevrelerde yaşandığını, ensestin ve aile içi çocuk tacizinin de ciddi boyutlarda olduğunu dile getiriyor. Dr. Jha'ya göre, en kötüsü de yetkililerin çocuk istismarı konusunda yeterli özeni göstermemeleri.

Hindistan'da çocuk tacizlerinin geldiği boyutu, 2007 yılında Hindistan hükümetinin yaptığı bir araştırma da açıkça ortaya koyuyor. Bu araştırmaya göre Hindistan'daki çocukların yüzde 53'ü, çocuklukları boyunca en az bir kez tacize maruz kalıyorlar. Tacize uğrayan bu çocukların yüzde 80'inden fazlası ise, bu konuda hiçbir rehabilitasyon görmüyorlar.

ABD

Amerika, belki de böyle bir listede görmeyi beklediğiniz en son ülke. Ancak dünyanın bu "en gelişmiş" ve "en zengin" ülkesi, çocuk istismarı konusunda ne yazık ki sınıfta kalıyor. UNESCO'nun raporunda ABD'deki çocuk istismarı rakamlarının yüksek olmasının en önemli sebeplerinden bazılarının Amerikan toplumunun suç oranlarının giderek artması, ekonomik sınıflar arasındaki uçurumun giderek açılması ve eğitimin kalitesinin giderek düşmesi olarak gösteriliyor.

Öte yandan Amerika, artık herkesin aşina olduğu gibi "bireysel suç" denen metropol tarzı suç oranlarının en yüksek olduğu ülkelerden. Başka hiçbir ülkede olmadığı kadar seri katil, seri tecavüzcü ve pedofili hastası barındırıyor. Mülkiyet haklarının neredeyse insan hakları kadar, belki daha bile fazla korunduğu ülkede; komşusunun 30 yıldır kadınları kaçırıp bodrumunda tecavüz ettiğini öğrenen insanların reality-şovlarda ağlayışını izleyen, bireysel histeri ve paranoyanın tavan yaptığı bir dönemden geçiyor Amerika.

Amerika, gelişmiş ülkeler arasında çocuk tacizi konusunda en vahim tabloya sahip ülke. The US Department of Health and Human Services' Children's Bureau'ya göre (Amerika Sağlık ve İnsan Hizmetleri Departmanı Çocuk Bürosu), 14-17 yaş arası Amerikalı çocukların yüzde 28'i, hayatlarında en az bir kere taciz ediliyorlar. Büronun araştırmasına göre, kadınların dörtte biri, erkeklerinse altıda biri, 18 yaşını doldurmadan en az bir kez tacize uğruyor. Bu istatistiğe göre, Amerika'da güncel olarak çocukluğunda tacize maruz kalmış 42 milyon yetişkin bulunuyor.

CAC'ın (Children Assessment Centre) verileri ise çok daha üzücü. CAC'a göre, eğer çocuk istismarı konusundaki devlet politikaları revize edilmezse ve daha etkin çalışmalar yapılmazsa, 2016 yılından itibaren ABD'de doğan çocukların 500 bini, 18 yaşına gelmeden en az bir kere taciz edilecekler.

İngiltere

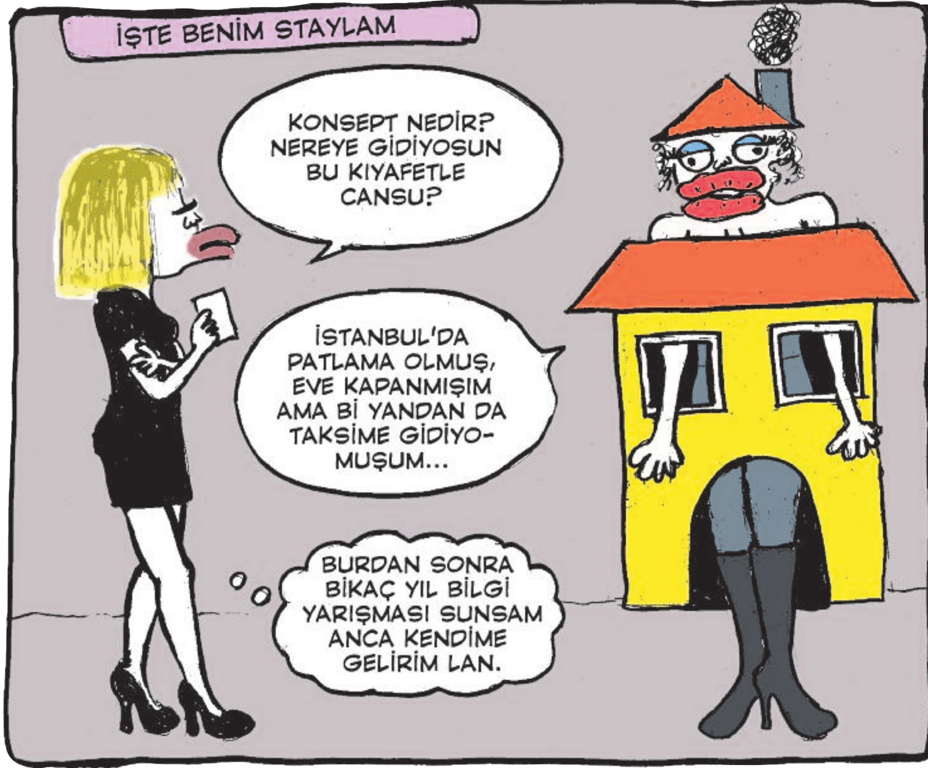
İngiltere de bu listede beklenmeyen ülkelerden biri. Ancak ne yazık ki İngiltere'nin giderek karmaşıklaşan nüfusu ve Avrupa'da en çok göç olan ülkelerden biri olması, çocuk tacizi konusunda İngiltere'yi Avrupa listelerinde öne çıkarıyor. Öte yandan Birleşik Krallık polis teşkilatı Scotland Yard'ın verilerine göre, İngiltere'de her 200 kişiden biri pedofili hastası.

2013 yılında 19 bin çocuk istismarı vakası rapor edilmiş. NSPCC'nin (National Society for the Prevention of Cruelty to Children/Ulusal Çocuk İstismarını Önleme Topluluğu) verilerine göre, İngiltere'deki mevcut çocukların yüzde 4,8'i cinsel istismara maruz kalmış ve cinsel istismara maruz kalan çocukların yüzde 90'ı, kendisini istismar eden kişiyi tanıyormuş.

Epidemiyolog Manas K. Atmatov'un 28 Ülkede Çocuk İstismarı Araştırmasından Bazı Notlar:

- Dünyada çocuk istismarının en kritik boyutlarda olduğu ülkeler Afrika ülkeleri. Zimbabwe ve Güney Afrika başı çekiyor.
- Çocuk istismarcılarının çocukluklarında dayak yemiş oldukları görülüyor. Bu kişiler, aynı zamanda kendi çocuklarını da dayakla terbiye etme eğilimi gösteriyorlar.
- Çocuk istismarı, global bir salgın olarak yayılıyor ve bir "kültürel davranış" olarak, toplumlar arasında, özellikle cahil topluluklar arasında kendine yer buluyor.
- Gelişmiş toplumlarda çocuk istismarı pedofili hastalığı ile ilişkilendirilirken; üçüncü dünya ülkelerinde ve suç oranı yüksek ülkelerde çocuk istismarı bir "davranış biçimi" olarak yayılma riskine sahip.
- Çocuk istismarı farkındalık programlarının büyük bir hızla hayata geçirilmesi ve gelişmiş – gelişmemiş ülkelerde faaliyete sokulması gerekiyor. Çünkü çocuk istismarı, göç ile birlikte, bu yüzyılın en önemli problemlerinden biri olacak gibi görünüyor.

Ece Burgaz

3. Dünya Savaşı bile çıksa, Acun'un programlarının devam edeceğinden kıllanıyorum.

KARISIK

Sibel Bozkurt

TIRAMISU BIR ITALYAN TATLISI, ANLAMI DA "BENI NEŞELENDIR" DEMEK. BÜYÜK GEYIK OLACAK AMA SIZCE DE JAPONCA GIBI GELMIYOR MU KULAĞA? BAK KULLAN "TEŞEKKÜRLER" DEMEK IÇIN MESELA "ARIGATOO"YLA AYNI ETKIYI YARATIYO INSANDA. BÖYLE UZATARAK SONUNU BI" TIRAMISUUU" DE... VALLA BAK:)

ARIGATOO DEMIŞKEN, 4-5 SENE ÖNCE HAYDARPAŞA'DA ESKIŞEHIR TRENINI BEKLIYORUZ KARDEŞIMLE. TUVALETE GITTIM, ÇIKARKEN KAPIYI AÇTIM JAPON BI "TEYZE" KARŞIMDA. KENARA ÇEKILDIM GEÇSIN DIYE YOL VERDIM, TEYZE BEN ÇIKANA KADAR EĞILIP EĞILIP TEŞEKKÜR ETTI. HAYIR AYIP OLACAK DIYE KIÇIMI DÖNÜP GIDEMEDIM DE. O EĞILIYO "ARIGATOO" DIYE BEN KAFA SALLIYORUM BÖYLE 7-8 KERE KAPI KAPANANA KADAR DEVAM ETTI. ŞIRIN BI TEYZEYDI HEP HATIRLARIM.

GECENLERDE GECE GEÇ VAKIT EVE DÖNÜYORUM BIRAZ ILERIDE BI ÇIFT TARTIŞIYO. SONRA KADIN BIRDEN DÖNDÜ HIZLICA UZAKLAŞTI ADAMIN YANINDAN. ADAM ARKASINDAN BIRAZ BAKTI, SIGARASINDAN BI NEFES ÇEKTI FALAN HER HALINDEN NE YAPACAĞINI BILEMEMEK AKIYO AMA. KADIN GIDIYO IÇIDE GIDIYO. ÖNCE BI ÜZÜLDÜM HALINE SONRA BALONDAKI KELIMELER DÖKÜLÜNCE AĞZINDAN "SANA AZ BILE" DEDIM.

"EĞER BIR KARA DELIĞIN IÇINE ATLARSANIZ, PARÇALARA AYRILIR VE VARLIK OLMAKTAN ÇIKARSINIZ." STEPHEN HAWKING.

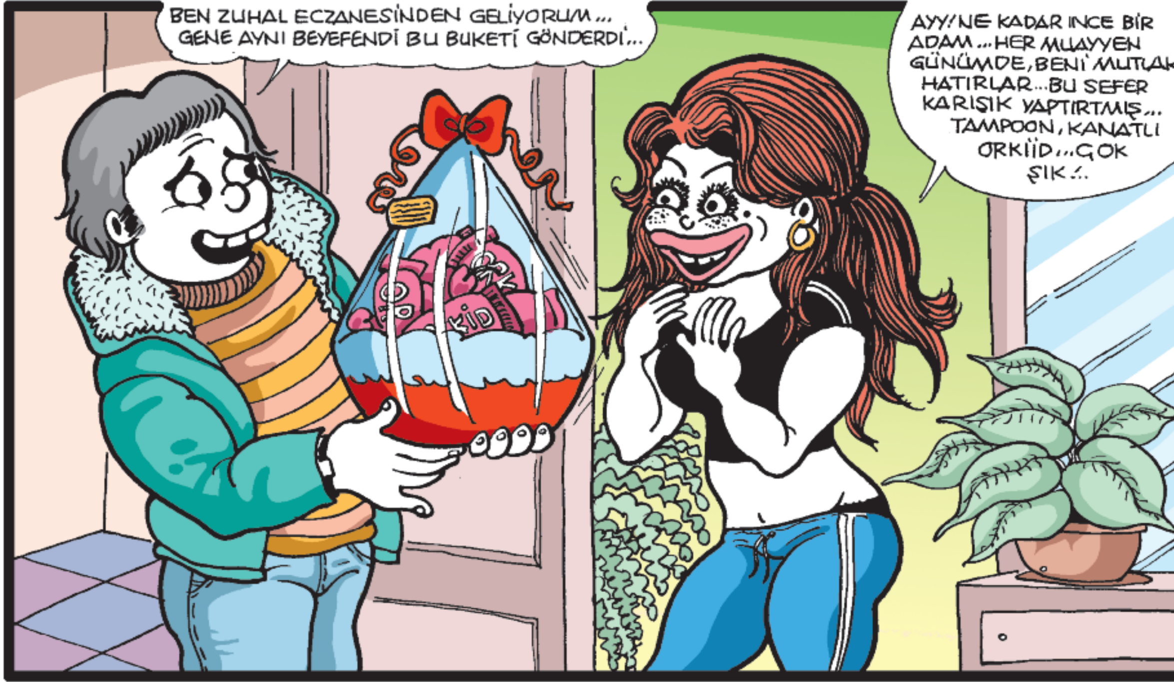
ISLAM ÜLKESINDE KADIN OLMAK GIBI YANI. ISLAM ÜLKESINDE ÇOCUK OLMAK GIBI YANI. ENSAR VAKFINDA ERKEK ÇOCUK OLMAK GIBI YANI. AILE VE SOSYAL POLITIKALAR BAKANI SEMA RAMAZANOĞLU NUN "BI KEREDEN BIŞEY OLMAZ" DEMESI GIBI YANI.

ATATÜRK'E, CUMHURIYETE VE LAIKLIĞE NEDEN SAHIP ÇIKMAMIZ GEREKTIĞINI ANLATABILMIŞIMDIR SANIRIM.

Beldan Sezen

Ramize Erer

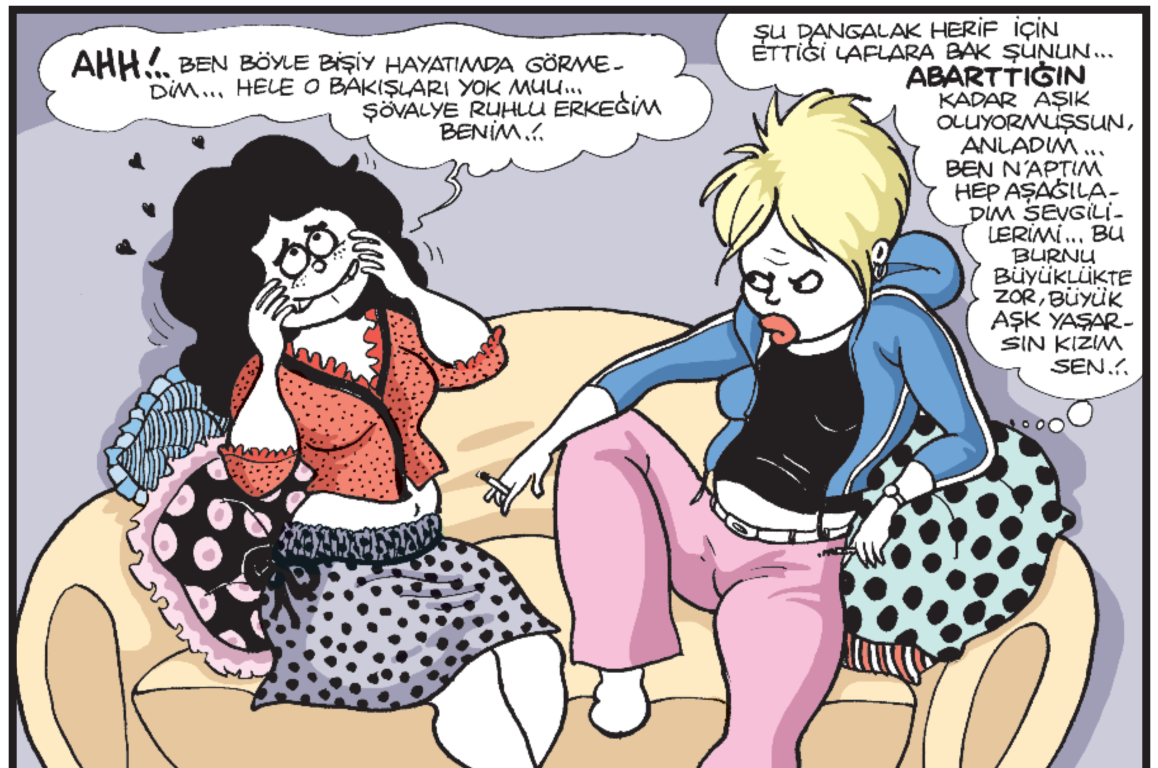

BEN ZUHAL ECZANESİNDEN GELİYORUM... GENE AYNI BEYEFENDİ BU BUKETİ GÖNDERDİ...
AYY! NE KADAR INCE BİR ADAM... HER MUAYYEN GÜNÜMDE, BENİ MUTLAKA HATIRLAR... BU SEFER KARIŞIK YAPTIRTMIŞ... TAMPOON, KANATLI ORKİİD... ÇOK ŞIK!..

BENİ OLDUĞUM GİBİ KABUL ET İPEK...

HADİ GÜLSÜM, BIRAK İNADI HE DE ARTIK... BÜTÜN MAHALLENİN KIZLARI Bİ ARAYA GELİP, KIZLIĞIMIZI BOZDURUCAZ... HEP BİRLİKTE OLURSAK ADIMIZ ORSPUYA ÇIKMAZ, DIŞLANMAYIZ... BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR HADİİ!..
OLMAZ BEN VERMEM, BUBAM DUYARSA KESER BENİ...
HADİ KIIZ!
NOLUUR!
LÜTFEEN DAYANAMIYORUZ ARTIK...

KARARLI, TAVİZ VERMEZ, MAĞRUR KİŞİLİĞİMİ DEĞİŞTİRMEYE ÇALIŞMA LÜTFEN!..
ÖFF!.. AMMA ŞİŞİRDİN ŞU OSSURUKTAN NEM KAPAN KİŞİLİĞİNİ YAA...

HANİ SENİN İÇİN BOYUT ÖNEMLİ DEĞİLDİ?!
AMA... AMA, BUNLAR BAMYA KADAR!..

AHH!.. BEN BÖYLE BİŞİY HAYATIMDA GÖRME-DİM... HELE O BAKIŞLARI YOK MUU... ŞÖVALYE RUHLU ERKEĞİM BENİM!..
ŞU DANGALAK HERİF İÇİN ETTİĞİ LAFLARA BAK ŞUNUN... ABARTTIĞIN KADAR AŞIK OLUYORMUŞSUN, ANLADIM... BEN N'APTIM HEP AŞAĞILA-DIM SEVGİLİ-LERİMİ... BU BURNU BÜYÜKLÜKTE ZOR, BÜYÜK AŞK YAŞAR-SIN KIZIM SEN!..

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

